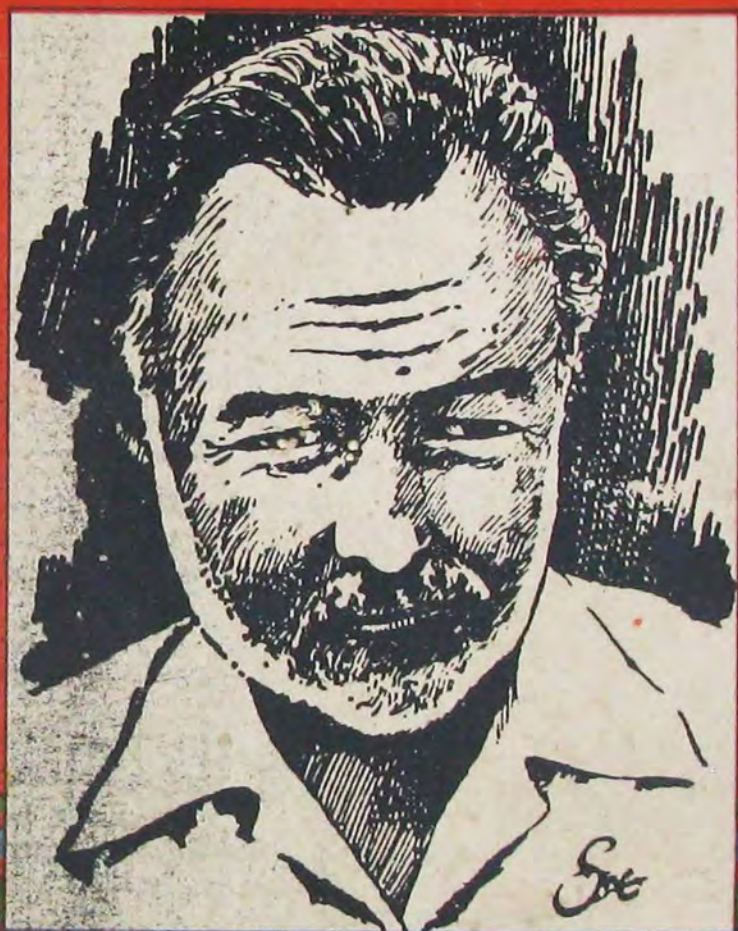

ଛାତ୍ରସାଥୀ ୧ ନିଶ୍ଚ ନିବିଡ଼ାଳ

ଅନେଷ୍ଟ ଦେମିଂଡେସ୍

ଛାନ୍ଦସାଧୀ : ଶଶ୍ୱତକା (୪୪)

ଓ

ଅନେଷୁ ହେମିଂଡେ

୨୨ଶ ବର୍ଷ ୮ମ ସଂଖ୍ୟା

୧୯୮୪

•

ସଂପାଦକ :

ଶ୍ରୀ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାନ୍ତି

•

ପରିଚ୍ଛେଦନା ସଂପାଦକ :

ଶ୍ରୀ ନବକିଶୋର ମହାପାତ୍ର

•

ପ୍ରକାଶକ ଓ ମୁଦ୍ରକ :

ଜେ. ମହାପାତ୍ର ଏଣ୍ଡ କୋ.ଲ୍

ଭରପୁର

ଶ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମାବନ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ପ୍ରେସ

ବଟକ ୨ ବେ ମୁହଁତ

•

ମୂଲ୍ୟ : ଟ ୬-୦୦

ସୁଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ

ପୃଷ୍ଠା

ଅନେଷୁ ହେମିଂଡେ

୧-୧୮

ବିଶ୍ୱବିଦିତ୍ରା

୧୯-୫୦

ଆଜ୍ଞା,
ପତ୍ରିକାଟା ଟିକେ
ଦେବେ କା ?

କାହିଁକି ?
ଆପଣ ୨୫ ପଇସା ଦେଇ ଖଣ୍ଡିଏ
ପିମ୍ପାରେଟ୍ ଖାଇପାରୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ
୨୦ ପଇସା ଦେଇ ଖଣ୍ଡିଏ ପତ୍ରିକା
କରିପାରୁନାହାନ୍ତି, ମାଗୁଛନ୍ତି ?
ଦୁଃଖର କଥା, ସମାଜଟିକୁ
ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ତେ
ହକର ଏବେଣି ଆମ କମ୍ପାଟ୍
ମେଣ୍ଟରେ ପତ୍ରିକା ଖିଜୁଛି ।
ଖଣ୍ଡେ କରି ଆସି
ପଢନ୍ତୁ ।

ଅନେଷ ହେମିଂବ୍ରେ

(୧)

ଅମର କରି ରବାପ୍ରନାଥ ଠାକୁର ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ହେଲେ । ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱଜିତି ରୂପେ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲା । ସେ ଯେପରି ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜିଥିଲେ ସେହିପରି ହେମିଂସେ ସାହିତ୍ୟରେ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇବାପରେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ସାହିତ୍ୟିକ ବୋଲି ଦେଶ ବିଦେଶରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ତାଙ୍କର ଦାନ ଅସାମାନ୍ୟ । ପୃଥିବୀର ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେମିଂସେଙ୍କ ପରି ଲେଖକ ଖୁବ୍ କମ୍ ଅଛନ୍ତି ।

ଆମ ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ନାଁ ବେଶି ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଥିବା ଲୋକ ଆମ ଦେଶରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ଲେଖକ ସାହିତ୍ୟିକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲଭାବେ ଜାଣିଥିବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିବେ କି ନାଁ ସତ୍ୟହସ୍ତ । କେତେ ଲୋକ କେତେ ଭାବରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ବିକାଶ କରିଛନ୍ତି, ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କ ଉପକାର କରିବା ଦିଗରେ ଯେଉଁମାନେ ଶକ୍ତି ଖଟାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ବେଶି ମନେପକାନ୍ତି । କିଏ ନିଜ ଦେଶପାଇଁ, କିଏ ଜାତିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ଜାତି କିମ୍ବା ଦେଶରେ ପ୍ରଭୁତ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାନବ ସମାଜର ଉପକାର କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଆଦର ସବୁ ଦେଶରେ ସୁଖ ସୁଗନ୍ଧି ହେଉଥିବ ।

ଆଜିକାଲି ଆମେମାନେ, ହାଇପ୍ରୋଟେନ ବମ୍ ଦୁଗରେ ଲୋକେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏ ବୋମାହୁଡ଼କର ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି ସବୁ ଦୁଗରେ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ବଳପାତ୍ର ବେଶିହୋଇ ପଡ଼ିଛି; କିନ୍ତୁ ସେହି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ମାନବର ମଙ୍ଗଳ ନିମିତ୍ତ ଲାଗାଇବାପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ମାନବ ମନରେ ଧାରଣା ଦେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚରେ । ହେମିଂସେଙ୍କ ପରି ସାହିତ୍ୟିକ ମାନେ ସାହିତ୍ୟିକ ଚିନ୍ତା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମାନବ ସମାଜକୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତରେ ବଳେଇବା ପାଇଁ ନାନା ପ୍ରକାରର ବାଟ ବତେଇ ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁଗପରି ଏ ଦୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦିଆହୋଇଅଛି । ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯେଉଁ ଦିନି ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାଇଜକୁ ବଣ୍ଟନ କରନ୍ତି, ତା' ଭିତରୁ ସାହିତ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବିଭାଗ । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରୁ ପୃଥିବୀର

ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରଧାନ ସାହିତ୍ୟିକ ଖୋଜିବା ଏହାର ବଡ଼କାମ ।

୧୮୪୪ ମସିହାରେ ଏ ପ୍ରାଇଜ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ପେଣ୍ଡି ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରାଇଜ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାଙ୍କର ନାମ ଅନେଷ୍ଟ ହେମିଂଘେ ।

(୨)

ପୃଥିବୀର ଧନୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେରିକା ପ୍ରଥମ । ପାଞ୍ଚଶହ ବର୍ଷ ତଳେ ଆମେରିକା ନାମରେ ଗୋଟିଏ ମହାଦେଶ ଅଛି ବୋଲି ପୃଥିବୀର ଲୋକେ ଜାଣି ନଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଜଣାଶୁଣା ମହାଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏସିଆ, ୟୁରୋପ ଓ ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶକୁ ଲୋକେ ମନେକରୁଥିଲେ । ଆହୁରି ଗୋଟାଏ ଏକ ବଡ଼ ଭୂଖଣ୍ଡ ବହିଷ୍କୃତ ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କର ଧାରଣା ନଥିଲା । ପାଞ୍ଚଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେଠାକୁ ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାହା ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ଦେଶ — ବସବାସ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ଯୁରୋପ ମହାଦେଶର ଲୋକମାନେ ଏମିତି ଜାଗା ଖୋଜୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁତଳ ଲୋକବାକରେ ଯେପରି ଭରପୁର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ବ୍ୟବ-ସାୟ, ବାଣିଜ୍ୟ, ଉର୍ଜ୍ଜିବାକିରିରେ ଯେପରି ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଇଂଲଣ୍ଡ, ସ୍ପେନ୍, ପର୍ତ୍ତୁଗାଲ, ଫ୍ରାନସ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶରୁ ଦଳଦଳ ଲୋକ ଜାହାଜରେ ଯାଇ ଆମେରିକାର ଖାଲି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କଲେ । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଦୁଇଟିପାକ ଆମେରିକାର ଦେଶ ଯୁରୋପୀୟମାନଙ୍କ ବସତି ଭୁମି ହେଲା ।

ସେହି ପାଞ୍ଚଶହ ବର୍ଷ ତଳର ଆମେରିକା ଆଜିକାଲି ଧନଦୀବନ ଗୋପଲସ୍ଥୀରେ ପାରିପତୁଛି । ପେଟେ ନୂଆ ଜିନିଷ ଦେଖିବ, ସବୁ ସେଇଠୁ ନୂଆ ହୋଇ ବାହାରୁଛି । କେତେ କଳକାରଖାନା, କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର ଆମେରିକାର ଭୂମିକୁ ଏବେ ଉତ୍ତଳ କରୁଛି । ଏ ସ୍ତରରେ ସଭ୍ୟଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେରିକା ଦେଶର ନାଁ ନ ଗଣିବା ପାଇଁ କାହାର ସାଧ୍ୟ ଅଛି ? ଆଜିକାଲି ଫ୍ରାନସ, ପର୍ତ୍ତୁଗାଲ ବା ସ୍ପେନ୍ର ସମସ୍ତ ହୋଇ ଆମେରିକା ନାହିଁ । ତାହା ସ୍ବାଧୀନ ଦେଶ ।

ଏଇ ଆମେରିକା ଦେଶରେ ହେମିଂଘେଙ୍କ ଜନ୍ମ । ଆଜିକୁ ପ୍ରାୟ ୪୬ ବର୍ଷ ତଳେ ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର ଇଲିଏନ୍ସ ରାଜ୍ୟର ଓକ ପାର୍କ ସହରରେ ହେମିଂଘେଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଓକ ପାର୍କ ବଡ଼ ସହର ନୁହେଁ, ହେଲେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ସହରର ନାଁ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ହରିହରି ହୋଇ ବାଜୁଛି । ଦେଶର ଇତି-ହାସରେ ସ୍ବାଧୀନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବ । ସେହି ଛୋଟ ସହରଟି ହେମିଂଘେଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ବଡ଼ ହୋଇଛି । ୧୮୯୯ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସ ୨୫ ତାରିଖରେ ହେମିଂଘେଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଆମେରିକା ଧନତନରେ ସିନା ବଡ଼ ଥିଲା, ସେ ଦେଶରେ କେତେ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଜନ୍ମ ହୋଇ ନାନା ପ୍ରକାର ଯନ୍ତ୍ର ସିନା ବାହାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସାହିତ୍ୟ ଦିଗରେ ନା
କରିବାଉଳି ସେଠାରେ ଅଳ୍ପଲୋକ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ହେମିଂୱେ ଏ ଦିଗର
ଆମେରିକାକୁ ମଧ୍ୟ ଧନୀ କରିଦେଲେ । ହେମିଂୱେଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ
ଆମେରିକାର କେତେକ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇଛନ୍ତି । ହେମିଂୱେ ସାହିତ୍ୟ ଦିଗରେ
ଆମେରିକାରୁ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇଲେ । ସମଗ୍ର ଆମେରିକା ଦେଶ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ
ନାନା ଉପରେ ସମ୍ମାନ ଦେଖେଇବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ହେମିଂୱେଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ବୟସ ବେଶି ହୋଇ ନଥାଏ । ସେ ଛୋଟ
ଘିନ । ବାପା ତାଙ୍କୁନେଇ ସ୍କୁଲରେ ଭର୍ତ୍ତିକରିଦେଲେ । ଆମେରିକାର ପାଠପଢ଼ା ଆମ-
ଦେଶପରି ନୁହେଁ । ଶିକ୍ଷକ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀମାନେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନାନାପ୍ରକାର ଖେଳ
ଖେଳାନ୍ତି, ଯେଉଁ ଖେଳ ଭିତରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା ଶିଖାଦିଅନ୍ତି । ସିଲିନିନୁ
ଛାତ୍ରମାନେ ଖେଳ ବିଷୟରେ ଉଦ୍‌ବିଧିରୁ ଧୁଆନ୍ତି । ହେମିଂୱେ ପାଠ ପଢ଼ିଲା
ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ତ ବୟସ କମ ହୋଇଥାଏ, ତାଙ୍କୁ ଖେଳ ଉଲ୍ଲସରେ, ସେ ଖେଳକୁ
ଯେତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ପାଠ ପଢ଼ାକୁ ସେତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେତେ ପ୍ରକାର
ଖେଳକୁ ହେମିଂୱେଙ୍କ ନାମ ସବୁଥିରେ ଆଗରେ ଥାଏ । ସ୍କୁଲର ଭଲଭଲ ଖେଳାଳିଙ୍କ
ଭିତରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଗଣାଯାଏ । ସେ ଭଲ ଖେଳନ୍ତି ସିନା, ସେତେ ଭଲ ପାଠ
ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଖେଳ ଭିତରେ ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଲାଗେ “ଫୁଟବଲ” ଖେଳ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଜାଗାରୁ ଫୁଟବଲ ଖେଳାଳିଦଳ ସହରକୁ ଖେଳିବାକୁ ଆସିଲେ, ସେ ପାଠପଢ଼ା, ଖାଇବା
ପିଇବା ସବୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ଆଗେ ପାଇ ହାତର ହୋଇଥିବେ । ସେ
ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଫୁଟବଲ ଭଲ ଖେଳନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ହେଲେ, ସ୍କୁଲରେ ଭଲ
ଖେଳାଳିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଜଣେ ଖେଳାଳି ଭାବରେ ଗଣାହେଲେ । ଶିକ୍ଷକ ଛାତ୍ର ସମସ୍ତେ
ତାଙ୍କୁ ଆଦର କଲେ । ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ପାଠପଢ଼ା ଛାଡ଼ିଦେଇ ଖେଳରେ
ବେଶି ମନଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ପାଠପଢ଼ାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶେପ କରୁ
ନଥିଲେ । ସାଧାରଣ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ସେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଫୁଟବଲ ଖେଳର
ବାହାଦୁର ଥିବାରୁ ସେ ସବୁଠି ଆଦର ପାଇଥିଲେ ।

ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ତାଙ୍କର ଆହୁରି କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ଜିନିଷ ଥିଲା,
ସେ ମନୁହାଁ ଦେଖିବାକୁ ଉଦ୍‌ବିଧିର ପାଉଥିଲେ ଓ କୁର୍ତ୍ତିକପରତ ଜାଣିଥିଲେ ।

ସନ୍ତରରେ କିମ୍ବା ଘର ପାଖଆଖରେ କେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦିର ହେବାର ଖବର ତାଙ୍କ କାନରେ ପଡ଼ିଲେ ସେ ସେଠାରେ ଯାଇ ହାତର ହେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ବାଳକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସେ ନିଜେ ମନ୍ଦିର କରିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ୁଥିଲେ ।

ମାଛ ମାରିବାରେ ସେ ଭାରି ଦକ୍ଷ ଥିଲେ । ପୋଖରୀ କିମ୍ବା ହ୍ରଦ କୂଳରେ ବନିଶି କଣ୍ଟା ଧରି ସେ ଘଣ୍ଟାଘଣ୍ଟା ମାଛ ମାରିବାପାଇଁ ବସୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନେକ ସମୟରେ ଗାଳି ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଥିଲେ । କୌଣସିଠାରେ ଖସି ଲଢ଼ାଇ ହେଉଥିଲେ ସେ ତତ୍ତ୍ୱଶୀଳ ଯାଇ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିଲାଦିନରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭୂତି ବିଭିନ୍ନ ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲା । ସେ ସ୍କୁଲରେ ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ୁ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଆଦର ଥିଲା ।

ହେମିଂଘେ ତଣେ ଭଲ ଶିକାରୀ ଥିଲେ । ପିଲା ଦିନରୁ ତାଙ୍କର ଶିକାର କରିବା ପାଇଁ ଭାରି ଝୁଙ୍କ । ଆମ ଦେଶର ରଜା ମହାରାଜାମାନେ ଏବଂ ଯୁବରଜାମାନେ ଶିକାର କରିବାକୁ ବଣକୁ ଯାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଏହା ଏକ ଆନନ୍ଦ । ସୁରେପ ଓ ଆମେରିକା ମହାଦେଶର ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଶିକାର କରିବାପାଇଁ ଭଲ ପାନ୍ତି; ସେଥିପାଇଁ କାହିଁ କେତେ ଦୂରରୁ ସେମାନେ ଆର୍ଡ଼ିଂକାର ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଶିକାର ଖୋଜି ବୁଲନ୍ତି ।

ଶିକାର ମଣିଷକୁ ଭାରି ଆନନ୍ଦ ଦିଏ । ବଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ଲୁଚିଛୁପି ବୁଲିବାରେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ । ଲୁଚିଛୁପି ବୁଲି ପଶୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କେତେ କୌଶଳ ଶିଖିବା ଦରକାରପଡ଼େ । ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପଶୁପକ୍ଷୀପରି ବଣ ଭିତରେ ବୁଲି ନ ପାରିଲେ ଶିକାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ କେତେ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ସେ କଷ୍ଟ କଷ୍ଟପରି ତଣାପଡ଼େ ନାହିଁ । ଶିକାର ହାତୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଗଛପତ୍ର, କଣ୍ଟା ଲଗାଯତୁ ଡେଇଁ ଶିକାରୀ ଶିକାର ପଛେ ପଛେ ଉଠେ । ସେ କଷ୍ଟ ତାକୁ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ।

ହେମିଂଘେ ପିଲାଦିନରୁ ଶିକାରୀ । ତାଙ୍କ ବାପା ତଣେ ନାମଜାତା ଶିକାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଘର ପାଖଆଖରେ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ତଣେ ବେଢ଼ ଶିକାରୀ ବୋଲି ମାନନ୍ତି । ସେ ସେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁକ ଧରି ବାହାରନ୍ତି ହେମିଂଘେ ମଧ୍ୟ ବାହାରନ୍ତି ବାପାଙ୍କ ସାଥୀରେ ପିବାକୁ । ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ସେ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଶିକାର ଖୋଜିବାପାଇଁ ବଣକୁ ଯା'ନ୍ତି । ହେମିଂଘେଙ୍କ ବୟସ ସେତେବେଳେ ମୋଟେ ଦଶବର୍ଷ ଓ ତେବେ ଥରେ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ସେ ଶିକାରକୁ ବାହାରିଲେ । ମିଗିଗାନ ପ୍ରଦେଶର ଜଙ୍ଗଲରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଜନ୍ତୁ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଶିକାରୀମାନେ ସେଠାକୁ ଶିକାର ଖୋଜି ଆସନ୍ତି । ସେଥର ବାପାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସେ ବଣରେ ବୁଲିଲେ । ଶିକାର ଖୋଜିବାରେ ଭାରି ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇଲେ । ଏ ବନ ଯାତ୍ରାରେ ହେମିଂଘେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ

ଲଭ କରିଥିଲେ । ଶିକାର ଖୋଜିବାରେ ତାଙ୍କର ସାହସ ଦେଖି ବାପା ମଧ୍ୟ ଖୁବ ଖୁସିହୋଇ ଥିଲେ । ଜଙ୍ଗଲରୁ ଫେରିବା ପରେ ପୁଅକୁ ପାଖକୁ ଡାକି ଗୋଟିଏ ବହୁଳ ଉପହାର ଦେଲେ ।

ଭଟ୍ଟର ପୁଅ ଭଟ୍ଟୀ, କମାରର ପୁଅ କମାର, ବ୍ୟବସାୟୀର ପୁଅ ହେବ ବ୍ୟବସାୟୀ— ଏହି ବାଟି ଆମ ଦେଶରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରାସ୍ତ କରିଆସୁଛି । ବାପର ବ୍ୟବସାୟ ପୁଅ କରୁଛି । ଏମିତି କାଳ କାଳ ଧରି ଗୋଟିଏ ଘରର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟ ଗ୍ରାସ୍ତ ଲାଗି ରହିଛି । ଆମ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ଜୀବିକା ଲୋକେ ଚଳୁହେବା ଯଙ୍ଗେ ଯଙ୍ଗେ ଯେମିତି ଧରି ଆସିଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା କେତେକ ଦିଗରୁ ପୂର୍ବକାଳରେ ସୁବିଧା ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ସୁବିଧା ଆଉ ଏ ପୁର ପାଇଁ ନୁହେଁ । ସତ୍ୟ ଉନ୍ନତ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏ ଚଳୁରତ ଜୀବିକାର ମାର୍ଗ ବଦଳି ଯାଇଛି ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେହରେ ସବୁ ରୁଣ ନଥାଏ । କାହା ଦେହରେ କେଉଁ ରୁଣ ବେଶି ପରିମାଣରେ ଥାଏ, ଅନ୍ୟ ରୁଣ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଥାଏ । ମାହାହାଗାନ୍ଧ ବଣିଆ ଘରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କଠାରେ ମହାସୁରୁଷ ରୁଣ ଥିଲା । ସେ ଭରତକୁ ନୂଆ ପଥ ଦେଖାଇଦେଲେ । ଏହିପରି କେତେ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରେ କେତେ ବିଶେଷ ରୁଣ ଥାଏ । ବିଶେଷ ରୁଣ ବିକଶିତ ହେବାର ସୁବିଧା ନ ପାଇଲେ ସେ ସେହିପରି ଦବିଯାଏ । ଆମ ଦେଶରେ ଶିକାର ଆୟତନ କମ । ତେଣୁ ବାଳକ ବାଳିକାମାନଙ୍କର ଦେହରେ କାହାଠାରେ କି ବିଶେଷ ରୁଣ ଅଛି ତାହା ଜାଣି ସେ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କପାଇଁ ଜୀବିକା ଠିକ୍ କରିବା ସୁବିଧା ଘଟେ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ହେମିଂଘେଙ୍କ ଦେଶ କଥା ଅଲଗା । ପିଲଦିନରୁ ପିଲା ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ଗଲବେଳୁ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ପିଲାର ମନୋବୁଦ୍ଧି ପରୀକ୍ଷା କରିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । କାହାରି କେଉଁଆଡ଼କୁ ବେଶି ମନ ଅଛି ତାହା ଜାଣି ସେମାନେ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାକୁ ଲାଗନ୍ତି । ତା' ଫଳରେ ସାହାର ସାହା ରୁଣଥାଏ ତାହା ପିଲଦିନରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଯାଏ । ବାପ ମା, ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ, ସରକାର ସମସ୍ତେ ଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ବାଟରେ ତାଲିମ କରିବାରେ ଲାଗିଯାନ୍ତି । କେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ ଧରିଲେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁରେ ନିକର, କାତିର, ଦେଶର ଉନ୍ନତି କରିପାରିବ, ସେଇ ଜୀବିକାପାଇଁ ତାକୁ ସମସ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ହେମିଂଘେଙ୍କ ବାପା ଜଣେ ବଡ଼ ତାନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ସେ ଶୁଣୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ତାଙ୍କରି ବ୍ୟବସାୟ ଶିଖୁ ତା'ହେଲେ ଟଙ୍କା ପଇସା ରେଜିଷ୍ଟର କରିବ ଓ ଜଣେ

ଭଲ ତାଙ୍କର ହୋଇ ତନୟମାତର ଉପକାର କରିପାରିବ । ମା'ଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ତା' ନଥିଲା । ସେ ସଙ୍ଗୀତକୁ ଭାରି ଭଲ ପାଉଥିଲେ । କିଏ କେଉଁଠାରେ ଗୀତଟିଏ ବୋଲିଲେ କାନ ଦେଖି ଶୁଣୁଥିଲେ । ହେମିଂଓୟ ମଧ୍ୟ ପିଲାଦିନରୁ ଗୀତ ବୋଲିବା ଚାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ମା' ଗୁପ୍ତଥିଲେ — ମୋ ପୁଅ ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାରେ ଲାଗିପଡ଼ ଜଣେ ବଡ଼ ଗାୟକ ହୁଅନ୍ତା ।

କିନ୍ତୁ ହେମିଂଓୟଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅଲଗା ଥିଲା । ସେ ଗାୟକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନଥିଲେ କି ତାଙ୍କର ହେବାକୁ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଉ ନଥିଲେ । ସେ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ, ଜଣେ ଭଲ ଲେଖକ ହେବେ । ପତ୍ର ପତ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ବାହାରିବ । ସମସ୍ତେ ମନ ଦେଇ ତାଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବେ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ସମୟେ ସମୟରେ କହୁଥିଲେ ।

ଶେଷରେ ତାହାହିଁ ହେଲା । ପିଲା ଦିନରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହି ପଢ଼ିବା ଏବଂ ନାନା କଥା ଶୁଣି ମନେ ରଖିବାରେ ସେ ଭାରି ଧୂରନ୍ଦର ଥିଲେ । ସେତିକିବେଳୁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ସହାନୁଭୂତି ପାଇ ତାଙ୍କର ଲେଖିବା ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଲା । ତେଣୁ ସେ ଆଜି ପୃଥିବୀ ବିଖ୍ୟାତ ଲେଖକ ରୂପେ ପରିଚିତ ।

(୨)

ପ୍ରଥମ ପୃଥିବୀ ମହାସମର ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଋଷିବର୍ଷରୁ ବେଶିକାଳ ଏ ଦୁଇ ଭୁଲିଥାଏ । ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ଦୁଇ ସନ୍ତାନ । ଏ ଦୁଇରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ଜର୍ମାନୀ ଦେଶ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଇଂରେଜ ସରକାର; କିନ୍ତୁ ଆମେରିକା ଦେଶ ଦୁଇରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ ଦେଇ ନଥିଲା । ଦୁଇେଠ ମହାଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ଏ ଦୁଇର ଭୟରେ ଜହ୍ନସତ ଥାଆନ୍ତି ।

ସେତେବେଳକୁ ଆମ ଦେଶ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ । ଆମ ଦେଶର ଲୋକେ ଇଚ୍ଛା ନ କରନ୍ତୁ ପତ୍ରକେ, ଇଂରେଜ ସରକାର ଚାଣିଗୁଣି ନେଇ ଆମ ଦେଶ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୁଇରେ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ ।

୧୯୧୭ ମସିହାରେ ହେମିଂଓୟ ବି. ଏ ପାଶ କଲେ । ବି. ଏ. ପାଶ କରିବା ପରେ କି କାମ କରିବେ କିଛି ଠିକ୍ କରନ୍ତି ନଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ବେଳୁ ତାଙ୍କର ଲେଖାଲେଖି ପ୍ରତି ଭାରି ଆଗ୍ରହ ଥାଏ । ପାଶ୍ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ମିଳିଗଲା । ସେଇ ବର୍ଷ ସେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଲେ । ସେ ପତ୍ରିକାଟି ଆମେରିକାର ଗୋଟିଏ ଭାରି ଖ୍ୟାତନାମା ପତ୍ରିକା — ତା'ର ନାମ “କ୍ୟାମସାସ ପ୍ରେସ୍ ଷ୍ଟାର” । ପତ୍ରିକାର ସାମ୍ବାଦିକତା କରିବାରେ ତାଙ୍କର

ବେଶ ଖ୍ୟାତି ବଢ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ “କ୍ୟାନସାସ ପିଟି ଷ୍ଟାର” ପତ୍ରିକାର ସାମ୍ବାଦିକ ରୂପେ ସେ ବେଶିଦିନ ରହିଲେ ନାହିଁ ।

ସୁଗ୍ରେବ ମହାଦେଶର ଇଟାଳୀ ଦେଶ ସ୍ଥଳୀ ପୃଥିବୀ ମହାସମରରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଯେତେବେଳକୁ ଖୁବ୍ ଦୁର୍ଗଳ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଅନେକ ଦେଶରୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ସେବକମାନେ ଇଟାଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଆସୁଥାନ୍ତି । ହେମିଂଓୟେ ଏହି ସମୟରେ ଡାହାଡରେ ଇଟାଳୀ ଗଲେ । ସେ ଇଟାଳୀ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ବଡ଼ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଇଟାଳୀର ପୁରାତତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଣିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ମୋଟର ବୁଡ଼କ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ମୋଟରରେ ସେ ମୋଟର ଉଲକ ରୂପେ ରହିଲେ । ସେଠାରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେ ଯୁଦ୍ଧର ବିଭୀଷିକା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଦେଶରେ ସେ ବେଶୀ ଦିନ ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କର ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟିରେ ଆଘାତ ଲାଗିଲା । ସେ ଆଉ କାମ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାଧ୍ୟହୋଇ ସେ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଲେ । ଏହି ସମୟକୁ ତାଙ୍କର ବୟସ ମୋଟେ ୧୯ ବର୍ଷ । କିନ୍ତୁ ଏତେ ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ଯେଉଁ ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇଥିଲେ ସେଥିରେ ସବୁ ପତ୍ରିକା ତାଙ୍କର ସୁନାମ ଗାଇଥିଲେ ।

(୭)

“ଚରଣୋ ଷ୍ଟାର” ଆମେରିକାର ଗୋଟିଏ ନାମଜାଦା ପତ୍ରିକା । ଆମେରିକାରେ ଚରଣୋ ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଦେଶ । ସେ ଦେଶର ଏକ ବଡ଼ ସହରରୁ ଏ ପତ୍ରିକାଟି ବାହାରେ । ହେମିଂଓୟେ ଇଟାଳୀ ଯାଇ ସାମ୍ବାଦିକ ଭାବରେ ବେଶି ନାଁ କରିଥିଲେ । ସେ ଦୁର୍ଘଟଣାର ଆଘାତରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବା ପରେ ପରେ ଏ “ଚରଣୋ ଷ୍ଟାର” ପତ୍ରିକାର ସାମ୍ବାଦିକ ଭାବରେ କାମ କରିବାପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ । ୧୯୨୦ ମସିହାରେ ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ନିଜ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେଲା । ପୂର୍ବ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ସାମ୍ବାଦିକତା କରିବାପାଇଁ ସେ ବିଦେଶ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ସେ ସୁଗ୍ରେବର କେତୋଟି ଦେଶ ବୁଲିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ସେ ଦେଶ ବୁଲିବାବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ଉଚ୍ଚନୀତି ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସଂପର୍କ ଉଠୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆଗରୁ ଥିଲା । ସେଥି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହିତ୍ୟାଲୋଚନାର ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ପାଇଲେ । “ଚରଣୋ ଷ୍ଟାର” ପତ୍ରିକାର ସାମ୍ବାଦିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ବର୍ଷେ କାଳ ରହିଥିଲେ । ୧୯୨୧ ମସିହା ବେଳକୁ ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।

ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ସାମ୍ବାଦିକ ସଙ୍ଗଠନ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀପାଇଁ କ'ଣ କରୁଥିଲା । ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରି ସେ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରିକାକୁ ଯୋଗାଉଥିଲେ । ସେ ସଙ୍ଗଠନର ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ରହୁଥିଲେ । ସଙ୍ଗଠନର ନାମ “ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସଂବାଦ ପରିବେଷଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ” । ସେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ “ଫ୍ୟାରିସ” ସହରରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ।

ଏ ଯୁଗରେ ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ସବୁଠୁଁ ବେଶି । ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ଫଳରେ ଆମେ ଆଜି ଘରେ ଘରେ ବସି ସମଗ୍ର ଜଗତର ଖବର ପାଇ ପାରୁଛେ । ଖବର କାରତ ନ ପଡ଼ିଲେ ଆମର ଶିକ୍ଷା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନେତା, ସାହିତ୍ୟିକ, ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ସମସ୍ତେ ଖବର କାରତରୁ ହିଁ ନାନା ଜ୍ଞାନ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗରେ ଖବର କାରତ କିମ୍ବା ଖବର ଦାତାଙ୍କର ଏତେ ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । ବଡ଼ବଡ଼ ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନେ ଅନେକ ପ୍ରଥମେ ସାମ୍ବାଦିକ ରୂପରେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୀତିକ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି । ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ବିଜେତା ହେମିଂୱେ ଡାକର କର୍ମମୟ ଜୀବନ ପ୍ରଥମେ ସାମ୍ବାଦିକ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

(୮)

ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସଂବାଦ ପରିବେଷଣ ସଙ୍ଗଠନର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ସେ ଫ୍ରାନ-ସର ରତ୍ସଧାନା ଫ୍ୟାରିସ ସହରରେ ରହିଲେ । ଫ୍ୟାରିସ ସହର ଅତି ସୁନ୍ଦର । ସେ ସହର ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଲା । ସେଇଠି ଥିବାବେଳେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା । ସେହି ମହିଳାଙ୍କର ନାମ ହାଡ଼ଲି ରିଭର୍ଡସନ । ତାଙ୍କର ପିଲାଦିନ ଆମେରିକାରେ କଟିଥିଲା । ସେ ପିଲାଦିନରୁ ହେମିଂୱେ ମଧ୍ୟ ହାଡ଼ଲିଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଥିଲେ । ପିଲାଦିନରେ ସେମାନେ କେତେଦିନ ମିଳିମିଶି କେତେ ଖେଳ ଖେଳିଛନ୍ତି । ସେଇ ଖେଳିବା ବେଳୁ ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇଆସିଛନ୍ତି । ହେମିଂୱେଙ୍କ ମନରେ ହାଡ଼ଲିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁହେଁ ଯେ ଏତେ ଦୂରରେ, ଆଉଥରେ ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଏ ପୌରବ ବୟସରେ ଭେଟିବେ ଏକଥା କେହି ଭବି ନ ଥିଲେ ।

ଫ୍ୟାରିସ ପରି ସହର, ସାର ସଂସାରରେ ଏମିତି ସୁନ୍ଦର ସହର ଆଉ ନାହିଁ । ଫ୍ୟାରିସ ପୃଥିବୀର ନନ୍ଦନନାନନ । ସେତେବେଳକୁ ହେମିଂୱେଙ୍କ ବୟସ ୨୨ ବର୍ଷ, ସେ ଦେଶପାଇଁ ବିବାହ ବୟସ ହୋଇଥାଉ କି ନଥାଉ; ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦର ଗହଣ

କରିନେଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ନିୟମାନୁସାରେ ସେମାନେ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ବୁଦ୍ଧ ହେଲେ । ପ୍ୟାରିସର ନବନିର୍ମିତ ଭିତରେ ଦୁହେଁ ଆନନ୍ଦରେ କାଳ କାଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କେତେଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଜାତ ହେଲା । ସେ ପୁତ୍ରଟିର ନାମ ଦେଲେ “ଜନ୍” ।

ଏହିପରି ୫୬ ବର୍ଷ ଉଲ୍ଲିଗଲ । ଦୁହେଁ ଦୁହଁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତୁ । ହାତୁଳି ଅନେକ ସମୟରେ ଲେଖାଲେଖି ଦିଗରେ ହେମିଂଘେଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ହେଲା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ୧୯୨୬ ମସିହାରେ ଦୁହଁଙ୍କ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତାରେ କି ଉଚ୍ଚ ଆର୍ଥିକ କେତାଣି, ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କ୍ରମେ ସ୍ବେଚ୍ଛାସ୍ତ୍ର କମିଆସିଲ । ଦୁହେଁ ଶେଷକୁ ପରସ୍ପରକୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ଷ ଦେବେ ବୋଲି ଠିକ୍ କଲେ । ତାହାହିଁ ହେଲା । ତାଙ୍କ ଦେଶର ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ବାଧା ନ ଥିଲା । ପୁତ୍ର ଜନ୍ ହେମିଂଘେଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଲେ ।

ତା’ପରେ ବର୍ଷେ କାଳ ଉଲ୍ଲିଗଲ । ହେମିଂଘେ ପ୍ୟାରିସ ସହର ଛାଡ଼ିଲେ । ଆମେରିକା ଫେରିଲେ । ଆମେରିକାର ଫୋରିଡ଼ା ଦେଶର କିସେସ୍ ବୋଲି ଗୋଟିଏ ସହରକୁ ଗଲେ । ସେଠାର ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଭି ଉଦ୍ଭି ଲାଗିଲା । ସେ ନିଜେ ଗୋଟିଏ ଘର କିଣି ସେଠାରେ ରହିବେ ବୋଲି ବିଚାରିଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ମତାମୁପାୟୀ ଗୋଟିଏ ଘର ମିଳିଲା ।

ସେଇ କିସେସ୍ ସହରରେ ତାଙ୍କର ଦ୍ବିତୀୟ ବିବାହ ହେଲା । ପଲିନା ପିପର ବୋଲି ଜଣେ ଉତ୍ତମହିଳା । ସେଇ ସହରରେ ଆସନ୍ତୁ । ଆମେରିକାର ବିଶ୍ବାସୀ ପତ୍ରିକାଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କର ଲେଖା ବାହାରେ । “ଭେଗ” ବୋଲି ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକାକୁ ସେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହିତ୍ୟିକ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ପଲିନ୍ ପିପରଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଗଣାଯାଏ । ହେମିଂଘେ ଏହି ପତ୍ରିକାର ଲେଖକ ଭାବରେ ପଲିନ୍ଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ । ଦୁହଁଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ବେଳେ ସାହିତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ହୁଏ । ପଲିନଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ଆଲୋଚନାରେ ହେମିଂଘେ ଓଡ଼ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ଦୁହଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଳାପ ବଢ଼ିଲା, ଶେଷରେ ଦୁହେଁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଠିକ୍ କଲେ । ବିବାହ ପରେ ହେମିଂଘେ ଓ ପଲିନ୍ ନାନାପ୍ରକାର ସାହିତ୍ୟ ଆଲୋଚନାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ସାହିତ୍ୟ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଦୁହଁଙ୍କୁ ସୁବିଧାହେଲା ।

କିଛିଦିନ ପରେ ପଲିନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେଲେ । ହେମିଂଘେ ପରିବାର ସହିତ ଆନନ୍ଦର କାଳ କାଟିଲେ । ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାରୁ ସେ କେବେହେତୁ ବିରତ ନ ଥିଲେ ।

୧୯୩୬ ମସିହାରେ ସ୍ୱେନ ଦେଶରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିପ୍ତ ହେଲା । ସେ ଦେଶରେ ଗଜା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଭିତରେ ମନୋମାଳିନ୍ୟ ଘଟିଲା । ଅନେକ ଦିନ ଧରି ଏ ବିପ୍ଳବ ଚାଲିଲା । ଏହି ବିପ୍ଳବ ଭିତରେ ଦୁଇ ବିପ୍ଳବକାରୀ ଦଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଥାଏ ଆମେରିକାର “ଗରେସୋ ସ୍ୱାର” ଗ୍ରନ୍ଥକା ହେମିଂସେଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ସ୍ୱେନ ପଠାଇଲେ । ସେ ସେଠାରେ ଏ ବିପ୍ଳବର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବରେ ସମ୍ଭାବ ପତ୍ରକୁ ସମ୍ଭାବ ପଠାଇବେ ବୋଲି ସ୍ୱେନ ଗଲେ ।

ସ୍ୱେନରେ ରହୁଥିବା ବେଳେ ହୁମାରୀ ମାର୍ଥା ଗେଲହର୍ଷଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା । ଗେଲହର୍ଷ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲେଖିକା । ହେମିଂସେ ଓ ଗେଲହର୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଫଳତା ବଢ଼ିଲା । କିଛିଦିନ ପରେ ହେମିଂସେ ଗେଲହର୍ଷଙ୍କୁ ସ୍ୱେନ ଦେଶରେ ବିବାହ କଲେ ।

ଏ ବିବାହର କିଛିଦିନ ପରେ ସେ ସ୍ୱେନ ଛାଡ଼ିଲେ । ସ୍ୱେନରୁ ସେ ଗଲେ ଉଇନା । ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ବିପ୍ଳବ ଚାଲିଥାଏ । ଉଇନାର ବିପ୍ଳବ ସ୍ୱେନ ଦେଶର ବିପ୍ଳବ ଠାରୁ ବେଶୀ କୁହୁଲୁଥାଏ । ଏକ ଦିଗରେ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଲାଲସେନା, ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗ କେସକ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ନେତାଆନ୍ତ—ମାଓ ସେ ହୁଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣିବାର ବା ଧରିବାର ଉପାୟ ନଥାଏ । ଦେଶସାରା ଏ ବିପ୍ଳବ ନିଆଁ କୁହୁଲୁ ଥାଏ । ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଲଢ଼େଇ ବି ଚାଲିଲା । କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ମାନେ ଉଇନା ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଗାଁରେ ସୈନ୍ୟ ପିଆରି କରିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ବ୍ୟାଙ୍ଗ କେସକ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ନାନାପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାନ୍ତି ।

ଏ ନବବିବାହିତ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଅବସ୍ଥାରେ ଏକ ବିପ୍ଳବ ଭୂମିରୁ ଆସି ଏକ ବିପ୍ଳବ ଭୂମିକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ଉଇନା ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଛୁମେଇ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଉଇନା ଦେଶର ଲୋକଙ୍କର ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର ରୀତିନୀତି ମଧ୍ୟ ବୁଝିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ସାମ୍ବାଦିକତା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ବିପ୍ଳବର ଖବର ସେ ଆମେରିକାର ଅନେକ ପତ୍ର ପତ୍ରିକାକୁ ଯୋଗାଉଥିଲେ । ଦିନି ରାତି ବର୍ଷକାଳ ଏହିପରି ଭାବରେ ବୁଲିବା ସମୟରେ ସେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲେଖାଲେଖି କରୁଥିଲେ । ସାମୟିକ କେତେକ ଲେଖା ପତ୍ରିକାରେ ବାହାରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲେଖା ପାଣ୍ଡୁ ଲିପି ଆକାରରେ ଥିଲା ।

ମଝିଷ୍ଟ ଜୀବନ ବିପଦର ଘର । କେତେବେଳେ କ’ଣ ହେବ କିଏ ବା କହିପାରିବ ? ସେତେ ବିପଦ ଅଛି, ମଝିଷ୍ଟ ଜୀବନକୁ କେହି ଛାଡ଼ନାହିଁ । କେତେ କେତେ ନୂଆ

ନୂଆ ପ୍ରକାର ବିପଦ ମଧ୍ୟ ମଣିଷକୁ ଘେରେଇ କରି ଚପୁଡ଼ି । ମଣିଷ ପାହାକୁ ସମ୍ପଦ ବୋଲି ଭରସା, ତାହାରି ଭିତରେ ବିପଦ ଲୁଚିରହିଛି । ମନିଷ ତିଆରି କରୁଛି କେତେ କେତେ ପ୍ରକାର ନୂଆ ସଂପଦ, ପାହାକି ପୁଥିବା ନୂଆକରି ଦେଖୁଛି । କିନ୍ତୁ ତାରି ଭିତରୁ ପୁଣି ବାହାରୁଛି—ବିପଦର ଉପାୟ, ହେଲେ ବିପଦ ଆସୁଛି ବୋଲି ମଣିଷ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ବିପଦର ଭୟରେ ପରସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ତା' ହୋଇଥିଲେ ମଣିଷର ସଭ୍ୟତା ସେଇ ପୁରୁଣା ପୁରର ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତା । ହେମିଂସେଜ ଗ୍ରନ୍ଥାରେ କହିବାକୁ ଗଲେ—ମଣିଷ ଧୂସ ପାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ପରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୯୪୪ ମସିହା । ସେତେବେଳକୁ ଜର୍ମାନୀର ଡୋପକମାଣ ସମଗ୍ର ପୁଥିବାକୁ ଭୟ ବିହୀନ କରି ପକେଇଛି । ଜର୍ମାନୀର ନାଜୀ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସବୁଦେଶ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଦୁହେଁରେ ମନସ୍ତାଣ ଢାଳି ଦେଇଥାନ୍ତୁ । ନାଜି ଅଧିକାର ବୁର୍ସ୍ତ ନ କଲେ ଆଉ ରକ୍ଷା ନାହିଁ । କେଉଁଠି ପୁଣିପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି, କେଉଁଠି ଗଜନାଦିର ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରହର ଚାଲିଛି । ଜର୍ମାନୀର ସବୁଠୁ ବେଶୀ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ପଡ଼ିଛି ଇଂଲଣ୍ଡ ଉପରେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ଜନ-ସାଧାରଣ, ସରକାର ଇଂଲଣ୍ଡ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାର କଳକୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତୁ । ଜର୍ମାନୀର ବେଶୀ ଗର ଇଂଲଣ୍ଡର ଗଜପାନା ଲଢ଼ନ ସହର ଉପରେ । ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ନାନା ଉଦ୍ୟମ ଲାଗିଛି । ଲଢ଼ନ ସହର ପୁଥିବାର ବୃତ୍ତରମ ସହର । ନାନା ରକମର ଆଲେକମାଳାରେ ସହରଟି ଦେବପୁରା ପରି ଶୋଇ ପାଉଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଘନ ଅନ୍ଧକାରରେ ସହର ବୁଡ଼ିରହିଛି ।

ସେତେବେଳକୁ ହେମିଂସେ ପାଇଥାନ୍ତୁ ଇଂଲଣ୍ଡ । ସେ ଲଢ଼ନ ସହରରେ ରହୁ-ଥାନ୍ତୁ । ସଂବାଦ ସୋଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ସମୟ ନଥାଏ । ଦିନେ ରାତିରେ କୌଣସି ଦରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ବାହାରିଛନ୍ତି, ମୋଟର ସଜକେଲ ଯାଇ ପଣିଆ ଗୋଟାଏ ପୋଖରୀ ଭିତରେ । ଗ୍ୟାଙ୍ଗୁ ବିଶେଷ କିଛି ଆଘାତ ହୋଇ ନାହିଁ । ପାଣିରେ ଭୁଡ଼ୁରୁ ହୋଇ ବାହାରିଲେ । ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ।

ହେମିଂସେ ଥରେ ଆଫ୍ରିକାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଆଫ୍ରିକାର ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେ ଉଡ଼ାଜାହାଜରେ ବୁଲୁଥିଲେ । ହଠାତ୍ ଏହି ସମୟରେ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଲା । ଉଡ଼ାଜାହାଜଟି ଉପରେ ବେଶ ସୁବିଧାରେ ଉଡୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହେଲା କେଜାଣି, ତାହା ତଳକୁ ଖସିପଡ଼ିଲା । ଏମିତି ଉଡ଼ାଜାହାଜ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା

ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ, ହେଲେ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ଏ ଆଦାତର ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ଦାଗ ରହିଲେ । ହେମିଂସେଙ୍କ ଦେହର ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଆଦାତ ହୋଇଗଲା । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନିଆଁଲେ । କେତେକ ଦିନ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପଡ଼ି ରହିବା ପରେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସେ ଆରୋଗ୍ୟଲାଭ କଲେ ।

ହେମିଂସେଙ୍କ ଜୀବନରେ ସେ ଏହିପରି ଦିନିଅର ଉଡ଼ାତାହାତ ଦୁର୍ଘଟଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଦ୍ଵିତୀୟଥର ଦୁର୍ଘଟଣା ବିଶେଷ ସାଫାଟିକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଥର ଆଦାତରୁ ସେ ଫେ, ରକ୍ଷା ପାଇଗଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖାଲି ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ପକ୍ଷରେ ଭରଣ କଥା । ସେଥିରକ ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ଚିଣି ନ ଥିଲେ ଆଜି ପ୍ରସିଦ୍ଧି ହେମିଂସେଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ନଥାନ୍ତା ।

ଦ୍ଵିତୀୟଥର ଉଡ଼ାତାହାତ ଦୁର୍ଘଟଣାବେଳେ ତାଙ୍କ ଉଡ଼ାତାହାତଟି ଆଫ୍ରିକାର ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖସିପଡ଼ିଥିଲା । ଦେହରେ ବିଶେଷ ଆଦାତ ଲାଗି ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେତେଠାରେ ଉଡ଼ାତାହାତ ଖସି ପଡ଼ିଲା, ସେ ସ୍ଥାନ ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ବହୁଆ ହାତୀ, ବାଘ, ହିଂସ୍ରଜର ଗାଈମାନ । ଉଡ଼ାତାହାତରେ ଥିବା ଆରେହମାନେ ବହୁଆ ହାତୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସିକ୍ରମେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ।

ତୃତୀୟ ଥର ଦୁର୍ଘଟଣା ସବୁଠାରୁ ମାରମ୍ଭକ । ଉଡ଼ାତାହାତଟି ଯେତେବେଳେ ଅକାଶରେ ଉଡୁଥିଲା ଆରେହମାନେ ବେଶ ଆନନ୍ଦରେ ଆଫ୍ରିକାର ବଣ ଜଙ୍ଗଲର ଦୃଶ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ତା ଭିତରେ କଳ କ'ଣ ବିଚିତ୍ରଗତ୍ୟ କେତାଣି, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଡ଼ାତାହାତକୁ ନିଆଁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । ଉଡ଼ାତାହାତ ଭଲକି ତଳେ ବିରକ୍ଷଣ ଭଲକି ଥିଲେ । ସେ ସୁଦୂରକୁ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜଟିକୁ ତଳରୁ ଖସେଇ ଆଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଜି ଶପଥରେ ନିଆଁକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ । ଉଡ଼ାତାହାତ ତଳକୁ ଖସିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆରେହମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧଦୃଶ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ, କିନ୍ତୁ ସବୁଠୁ ବେଶୀ ଆଦାତ ପାଇଲେ ହେମିଂସେ । ତାଙ୍କ ଖପୁରୀ ଫାଟିଗଲା । ଶରୀରର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଆଦାତ ହୋଇଗଲା । ମେହୁହାଡ଼, ଗର୍ଜିଗଲା । ଆଫ୍ରିକାର ନାଲିରେବା ପ୍ରଦେଶର ନାଲିରେବା ସମ୍ଭବରେ ଥିବା ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନିଆଗଲା । ଓହ୍ଲିଠାରେ କେତେଦିନ ଚିକିତ୍ସା ହେବାପରେ ଡାକ୍ତରମାନେ ଯେତେବେଳେ ମତଦେଲେ ଯେ, ସେ ସଂକଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ପାର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଆମେକୋରେ ଆନନ୍ଦର ଢେଉ ଖେଳିଗଲା । ଆମେରିକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରେ ଏ ଖବର ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ।

ଅମେରିକା ମହାଦେଶର ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟରେ ‘କ୍ୟୁବା’ ଏକ ସହର । କ୍ୟୁବା ସହର ହେମିଂସେଙ୍କର ବଡ଼ ପ୍ରିୟସ୍ଥାନ । ସେଠାକୁ ସେ ସେତେଥର ଯାନ୍ତି, କିଛିଦିନ ରହିଥାନ୍ତି । ସେନ୍ ସରକାରଙ୍କର ସେ ସହରରେ ଗୋଟିଏ କୋଠିଅଛି, ହେମିଂସେ ସେହି କୋଠିରେ ଅନେକ ସମୟ ରହନ୍ତି । ଏବେ ବି ସେଇ କୋଠିରେ ସେ ରେବର ରହନ୍ତି । ପ୍ରାୟାତ୍ତି ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର । ପଥର ଏକର ତମି ଉପରେ ଏଇ କୋଠିଟି ତିଆରି । ବଡ଼ଲେକ ଉପରେ ଚଳିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଜିନିଷ ଦରକାର, ସେମନ୍ତ ତା ଭିତରେ କିଛି ଅଛନ୍ତିନାହିଁ । ତା’ର ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଟେନିସ ପଡ଼ିଆ ଅଛି । ଟେନିସ ଖେଳ ଅମେରିକା ଓ ଇଂଲେଣ୍ଡ ଲେଖମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରିୟ ଖେଳ । ହେମିଂସେ ସମୟେ ସମୟେ ମଧ୍ୟ ଖେଳ ପଡ଼ିଆକୁ ଯାନ୍ତି ।

ସେଇ କୋଠିକୁ ଲାଗି ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା । ନାନା ରକମର ଫୁଲ ଫଳରେ ବରିଭର ସବୁବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣଥାଏ । କବି, ଲେଖକ, ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତି ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ । ହେମିଂସେ ଏ ବଗିଚାଟିକୁ ଭରି ଭଲ ପା’ନ୍ତି । ତା’ର ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ, ପୋଖରୀଟି ବିଶେଷ ଗଭୀର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପହଁରିବା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ସୁବିଧାଜନକ ।

ସେହି ପ୍ରାୟାତ୍ତି ଭିତରେ ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ-ଜିନିଷ—ଗୋଟିଏ ପାଠାଗାର ରହିଛି । ପୁଥିକାର ବହି ବଡ଼ ଲେଖକମାନଙ୍କର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ତା’ଭିତରେ ସଜିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତାହା ସାଧାରଣ ପାଠାଗାର ନୁହେଁ, ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ସାଧାରଣ ପାଠାଗାରରେ ଯେଉଁସବୁ ବହି ନ ମିଳିବ, ହେମିଂସେଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ତା’ର ଭିତରେ ଅତିବାହିତ ହୁଏ । ପାଠାଗାର ଭିତରେ ବସି ପୁସ୍ତକ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସଂସାରର ଅନ୍ୟ ସୁଖ ସୁଖପରି ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ ।

ହେମିଂସେ ଇତର ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଭରି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି । ସେ କ୍ୟୁବା ସହରରେ ସ୍ବାୟାତ୍ତରେ ରହିବା ଦିନଠାରୁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଜୀବଜନ୍ତୁ ପାଲଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଘରେ ସାତଟି କୁକୁର ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଠରଟି ବିରଡ଼ ଅଛନ୍ତି । ସେ କୁକୁରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବୁଲି ଯାନ୍ତି । ବିରଡ଼ମାନଙ୍କ ସହିତ ବେଳେ ବେଳେ ଖେଳନ୍ତି । ସେ ନିଜ ହାତରେ ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ବିରଡ଼ କୁକୁରଙ୍କ ସହିତ ଖେଳିବାକୁ ସେ ଅବସରବିନୋଦନ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି ।

ତାଙ୍କର ନିଜର ଖାଇବା, ପିଇବା, ଶୋଇବା ବିଷୟରେ ସେ ବେଶୀ ନଜର ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଶେଷ ସ୍ବା ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସତର୍କ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ନିୟମିତ ସମୟରେ ଖାଇବା, ଶୋଇବା ପ୍ରତି

ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଶୁର୍ବୁଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଙ୍କର ତାଙ୍କୁ ମାଛ ଖାଇବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଗତି ସାଙ୍ଗେ ଦଶଟା ବେଳେ ସେ ଯେପରି ଶୋଇଫର ଓ ନିୟମିତ ସମୟରେ ଉଠିବେ, ସେଥିପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶେଷ ନଜର ଦେଇଥାନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ତରୁ-
ବଧାନରେ ରହିବା ଫଳରେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଅଛନ୍ତି ଓ ଲେଖାଲେଖିରେ ମନଦେଇ ପାରିଛନ୍ତି ।

ଆମେରିକାର ଜଣେ ସାହିତ୍ୟିକ, ତାଙ୍କ ନାଁ — ସିନକ୍ଲେୟାର ଲୁଇସ । ପୃଥିବୀର ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ । ଆମେରିକାରେ ସେ ବେଶୀ ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରିଥିଲେ । କି ରଖ ସାହିତ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ଆମେରିକା ମହାଦେଶରୁ ସେ ପ୍ରଥମେ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଫ୍ରେମିଂସେ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର ପ୍ରଥମେ ନାଁ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

ସୁଇଡେନ୍‌ର ‘ସୁଇଡେନ୍ ଏକାଡେମୀ’ ପ୍ରଧାନ ସାହିତ୍ୟିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ କିମ୍ବା ଶାନ୍ତ ସ୍ଥାପକ ବାହନ୍ତି । ତା’ପରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଦିନ ଠିକ୍ ସୁଅ । ସେହିଦିନ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ବିଜେତାମାନେ ଆସି ‘ସୁଇଡେନ୍ ଏକାଡେମୀ’ରେ ଏକ ବକ୍ତୃତା ଦିଅନ୍ତି । ମିନକ୍ଲେୟାର ଲୁଇସ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇବାକୁ ଆସିଲାବେଳେ ସେହିପରି ଏକ ବକ୍ତୃତା ଦେଇଥିଲେ । ସେ ବକ୍ତୃତା ପଞ୍ଜରେ ସେତେବେଳେ ଫ୍ରେମିଂସେଙ୍କ କଥା କହିଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ଫ୍ରେମିଂସେଙ୍କର ଦୁଇଟି ବହି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ସେ ଦୁଇଟି ପ୍ରକାଶିତ ବହି ପଢ଼ି ସିନକ୍ଲେୟାର ଲୁଇସ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ ବକ୍ତୃତାରେ ଫ୍ରେମିଂସେଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାର ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ । ଫ୍ରେମିଂସେ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ସମୟରେ ଅତି ନୂଆ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ସେତିକିବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ।

ଇଂରେଜୀରେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନବହି — ବୁଡ଼ ଏବଂ ସମୁଦ୍ର (the old man and the sea) ସେ ବହିଟା ଲେଖିବା ପରେ ସେ ଆମେରିକାର ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଶ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ବହିଟି ବାହାରିବା ପରେ ୧୯୫୩ ମସିହାରେ ସେ ସମ୍ମାନ ସୂଚକ ପ୍ରାଇଜ ପାଇଥିଲେ । ଆମେରିକାର ପଲିଟିକର ପ୍ରାଇଜଟି ସେ ଏହି ବହିର ଲେଖକ ହିସାବରେ ପାଇଥିଲେ । ସୁରେପର ସମାଲୋଚକ ଓ ଲେଖକମାନେ ତାଙ୍କ ବହିରୁତ୍ତମ ସେତେବେଳେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ ।

୧୯୫୪ ମସିହାରେ ସାହିତ୍ୟରେ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଥିଲେ । ଜଣେ ଅର୍ବେଷ୍ଟ ଫ୍ରେମିଂସେ ଏବଂ ଆଉଜଣେ ଆଇସଲାଣ୍ଡର ଲେଖକ । ହଲଡର

ବିଲିୟନ ଲେକ୍ସନକମ । କିଛିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଇଡେନ୍ ଏକାଡେମୀରେ ଏ ଦୁଇବର୍ଷଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ଉଠିଲା । ଏକାଡେମୀର ୧୮ ଜଣ ସଭ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ହେମିଂସେକ୍ସ ଓ କେତେକ ବିଲିୟନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମତଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ‘ବୁଦ୍ଧ ଓ ସମୁଦ୍ର’ ବହିଟି ଆଲୋଚିତ ହେବାବେଳେ ସମସ୍ତେ ଏ ବହିଟିର ମୌଳିକତାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସମୟ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏ ବହିଟିର ଲେଖକଙ୍କୁ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ଦେବାପାଇଁ ସ୍ଥିରହେଲା । ପଲଟିକର ପ୍ରାଇଜ ବିଜେତା ପୁଣି ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପାଇବାପାଇଁ ମନୋନୀତ ହେଲେ । ଯଥା ସମୟରେ ଏକାଡେମୀର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେମିଂସେକ୍ସ ଜଣାଇ ଦିଆଗଲା । ଆମେରିକାର ଅଧିକାଂ ପତ୍ରିକା ହେମିଂସେକ୍ସ ବାଛିଥିବା କମିଟିକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।

ଏହି ସମୟକୁ ହେମିଂସେକ୍ସ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ଶୋଚନୀୟ । ସେତେବେଳକୁ ସେ ଅନେକ ଟଙ୍କା କରଜ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୩୮୫୦ ଟଙ୍କା ସେତେବେଳକୁ କରଜ ଥିଲା । ସେ ଏ ପଇସା ତାଙ୍କ ଜୀବନ କାଳରେ ଶୁଦ୍ଧି ପାରିବେ ବୋଲି ଅଶାକ୍ଷି ନଥିଲେ, ହଠାତ ଗ୍ରୋସ୍‌ସ୍‌ମାନ୍ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲିଗଲା ।

ସୁଇଡେନର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଟକ୍‌ହୋମରୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଖବର ପହଞ୍ଚିଲା, ୧୯୪୪ ମସିହାର ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ସାହିତ୍ୟିକ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାରଦର୍ଶିତା ହେତୁ ହେମିଂସେକ୍ସ ମିଳିଲା । ସେ ନିଜେ ଯାଇ ସ୍ଟକ୍‌ହୋମରୁ ତାହା ଆଣିବା କଥା, କିନ୍ତୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପୁରସ୍କାରର ଅର୍ଥ ଓ ସମସ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯଥାସମୟରେ ତ କରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ।

ହେମିଂସେକ୍ସ ବହିରୁଡ଼କ ଭିତରେ କେତେବୁଦ୍ଧ୍ୟ ବହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଆଦର ପାଉଅଛି । ତାଙ୍କ ବହିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଖାଲି ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ଆଦର ନୁହେଁ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଲି ଆମେରିକାରେ ନୁହଁନ୍ତି; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର, ସାହିତ୍ୟିକ ଓ କବିମାନେ ମାନବ ସମାଜକୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ମୂଲ୍ୟଦାନ ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି ତାହା ଖାଲି କୌଣସି ଦେଶ ଭିତରେ ବା କୌଣସି ଦୁଗପାଇଁ ସାମାବଦହୋଇ ରହେ ନାହିଁ । କାହିଁ କେଉଁ ଦୁଗରେ ସେକ୍ସ ପିୟର ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଓ କାନିଡାସ ଉତ୍ତରରେ କେଉଁ ପଲ୍ଲୀରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ କାବିଦାସଙ୍କ ଲେଖା ଯେପରି ପୃଥିବୀର ସବୁଦେଶରେ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ଆଦର ପାଉଛି, ସେକ୍ସପିୟରଙ୍କର ନାଟକ ରୁଡ଼କ ମଧ୍ୟ ସବୁଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଆଦର ପାଉଛି । ହେମିଂସେକ୍ସ ଆମେରିକା ମହାଦେଶରେ

ଜାତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ଏବେ ସବୁଦେଶରେ ଅତର ପାଉଛି ଓ ଗୁଣଗୁଣଧରି ଆଦର ପାଉଥିବ ।

ବିଶ୍ୱକବି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କର ଗୀତାଂଜଳି ପଢ଼ି ହେମିଂଓୟଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବହି ପୁଥିବାପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ସେ ବହିଟି ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖା ଓ ତାହାର ନାମ (The old man and the sea) । ହେମିଂଓୟ ମନେକରନ୍ତି ତାଙ୍କର ବହିରୂପକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବହିଟି ଉନ୍ନତ । ସେ ନିଜେ ବହିଟିକୁ ଦୁଇଶହ ଥର ପଢ଼ିଛନ୍ତି । ପୁଥିବାର କେହି ଲେଖକ ନିଜ ବହିକୁ ଏପରି ଏତେଥର ପଢ଼ିଥିବ କି ନାହିଁ ସଂଦେହ । ସେ ବହିଟିର ଆକାର ଅତି ବଡ଼ ନୁହେଁ ବା ଲେଖାର ଶୈଳୀ ଜଟିଳ ନୁହେଁ ।

ଏବେ ଆମେରିକାର ଏକ ସିନେମା କଂପାନୀ ବହିଟିକୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ପରିଣତ କରିବେ ବୋଲି ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି ।

ହେମିଂଓୟ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାହିତ୍ୟସାଧନାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ସମୟେ ସମୟେ ସାହିତ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର ତାଙ୍କର ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ପୁସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣିତ କରୁଛି ।

— — — —

ବିଶ୍ୱବିଚିତ୍ରା

ଯଜ୍ଞ ମଣିଷ

ଏପରର୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତର ଏକ ସ୍ୱୟଂସହାୟ ଯଜ୍ଞ-ମଣିଷ । ଏହା ମାଣି ଭିତରେ ରହି ସାଗର ଶଯ୍ୟାସ୍ଥଳୀ ଫଟୋ ଉତ୍ତୋଳନ କରେ । ସ୍ତ୍ରୀୟ ୬୦୦୦ ମିଟର ଗଭୀର ପାଣିଭିତରେ ରହି ଏହା ପ୍ରତି ୧୦ ସେକେଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ କରି ଫଟୋ ଉଠାଏ । ଏହାର ଲମ୍ବ ୬ ମିଟର ଓ ଉଚ୍ଚତା ୨ ମିଟର । ଏହା ସ୍ୱାଧୀନସ୍ତରରେ ଦୀର୍ଘ ଛଅ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣି ଭିତରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରେ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ସାଗର ଶଯ୍ୟାରେ ଦିହର ଚୁଡ଼କୁ ବିଶେଷକରି ପାଲିମେଟାଲିକ୍ ନୋଡୁଲ ଭଳି ଚିତ୍ତବର ସହାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

କେନିଆରେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଜଳହାର

କେନିଆ (ପୂର୍ବଆଫ୍ରିକା)ର ବର୍ଷାକୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ହାର ଶତକଡ଼ା ୪.୧ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରର ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ହାରଠାରୁ ଅଧିକ । ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କେନିଆ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲଭ କରିବା ସମୟରେ ଏଠା ଲୋକମାନଙ୍କର ହାରାହାରି ଜୀବନସାମା ଥିଲା ୪୨ ବର୍ଷ ଓ କେନିଆର ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାରହାରି ୬ଟି ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପାଦିତ କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ସାହସର ଉନ୍ନତ ହେତୁ ହାରହାରି ଜୀବନ ସାମା ୫୫ ବର୍ଷ ଓ କେନିଆର ସାମାନ୍ୟ ଆଠଟି ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ।

ରେଲ୍‌ବେ ଏକ ନୂତନ ଢ଼ାଞ୍ଚା ବନ

ବ୍ରିଟେନ୍‌ର ରେଲ୍ ଡିଭିଜନ୍‌ର ସଂସ୍ଥା ଓ ଲେଲାଣ୍ଡ ବର୍ସ୍ ସଂସ୍ଥା ମିଳିତ ଭାବେ ଏକ ନୂଆ ଗାଡ଼ର ଉତ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଗାଡ଼ର ଚେସିପ୍ଟି ଷ୍ଟିଲ୍‌ରେ ନିର୍ମିତ ଓ ପ୍ରତି ତରାରେ ୯୫ଟି ଯାନ୍ତ୍ରୀକର ଯିବାବ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷା କରପାଇଛି । ଏହାର ବେଗ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି ୨୫ ମାଇଲ୍ । ପୃଥିବୀର ସର୍ବାଧୁନିକ ରେଳ ଓ ବର୍ସ୍‌ର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ ପୁରୁଷାର ମିଶ୍ରଣରେ ଏହି ନୂଆ 'ରେଲ ବର୍ସ୍'ର ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଛି ।

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରକାରୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶାସନ

ଯେତେବେଳେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନ ନେଲା, ସେତେବେଳେ ନେତାମାନେ ହିଁ କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରହିଥିଲେ । ଘରେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ପୁଣି ଅଧିକ ନେତାବ୍ଦ୍

କେତେଲେ କିଛି ବାଦରେ ଆମେ ଦେଶ ଗଠନ କରିବା ଭଳି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ହାରିଯାଇଛି । ପାହାଳି ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଦଶ ନେତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଥା'ନ୍ତା । ଆମର ସରକାରୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସର୍ବାଧିକ ମାତ୍ର ଶାସନ ସର୍ବନିମ୍ନ । ପ୍ରାଧି-
ରଣ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ କିନ୍ତୁ ଜନସେବା କମ୍ । ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ଅଧିକ ମାତ୍ର ନ୍ୟାୟ ବହୁତ କମ୍ ।

—ଅମାୟ ଡାଫରସନ୍

ପୃଥିବୀର ବୃହତ୍ତମ ଗର୍ଭ

ପୃଥିବୀର ବୃହତ୍ତମ ଗର୍ଭ କର୍ମାନ ପ୍ରାଧିରଣତନ୍ତ୍ରରେ ଆଚେନ୍ ଓ କୋଲୋନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଖୋଳା ଯାଉଛି । ସେଠାକାର ଗୋଟିଏ ଲିଟ୍ ନାଇଟ୍ ଖଣିର ଏହା ଏବଂ ଅଂଶ ୨୦୦୦ ମସିହା ପୂର୍ବେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦୦ ହେକ୍ଟର ଭଲ ଜମିକୁ ୫୦୦ ମିଟର ଗଭୀ-
ରରେ ଉପ କରଯାଇ ପାରିବ । ଏଥିରୁ ୨୫୦୦ ନିୟୁତ ଟନ୍ କୋଇଲା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦ ନିୟୁତ ମାଟି ଖୋଳି ବାହାର କରି ଦିଆଯାଇ ଛି ।

ପୃଥିବୀର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ଗ୍ଲାଇଡର ଯାତ୍ରା

ଭରତୀୟ ସେନାବାହିନୀର ମାଇକ୍ରୋ ଲାଇଟ୍ ହ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ଗ୍ଲାଇଡର 'ଡବଲ ଜଟର୍' ଏହିଳ ୨ ଚାରିଶରେ କାଶ୍ମୀରର ଶ୍ରୀ ନଗର ଠାରୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରି ଭାରତର ଦକ୍ଷିଣର ସାମାଜିକ କନ୍ୟାକୁମାରୀ ଠାରେ ମେ' ମାସ ୧୮ ଚାରିଶ ସକାଳ ୬.୫୫ ମିନି-
ଟ୍ରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲ । ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଚତୁର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ପକ୍ଷୀଭଳି ଉଡୁଥିବା ଏହି 'ଡବଲ ଜଟର୍' ଗ୍ଲାଇଡରକୁ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ହରିନ୍ଦ୍ର କିର୍ ପିଂ ୧୪, ୫୦୦ ଫୁଟ ଉପରେ ଥାଇ ୫୦୦୦ କି.ମି. ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଥିଲେ । ଏହାପୂର୍ବରୁ ପୃଥିବୀରେ କେବଳ ଏହି ଗ୍ଲାଇଡର ଯାତ୍ରାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ୩୪୦୦ କି ମି. ଯାତ୍ରା କରିବାର ରେକର୍ଡ ଥିଲା ।

ଡେଲୁଲିର ଉପକାରିତା

ଇଣ୍ଡିଆନ୍ କାଉନ୍ସିଲ ଅଫ୍ ମେଡିକାଲ ରିସର୍ଚର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡକ୍ଟର ଏସ. ଶ୍ରୀରାମସ୍ୱରାଜ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଫୁୁୁଓରେସିସ୍ ଭଳି ଏକ ଅସ୍ଥି ରୋଗକୁ ଡେଲୁଲିର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଆରୋଗ୍ୟ କରଯାଇ ପାରିବ । ଡେଲୁଲିକୁ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଫୁୁୁଓରେସିସ୍ ରୋଗ ବୁଦ୍ଧି କରୁଥିବା ଫୁୁୁଓରାଇଡକୁ ଏହା ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ ଓ ରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ହାବଡ଼ା ପୋଲ ସାଧ୍ୟକ ସଂଧ୍ୟାରେ ସଂକୁଚିତ ହୁଏ ।

କଲିକତାର ଦୁରୁଳ୍ଲ ନଦୀ ଉପରେ ଥିବା ହାବଡ଼ା ପୋଲ ୧୯୪୩ ମସିହାରେ

ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ବିଶିଷ୍ଟ ଲଞ୍ଜିନିୟର ହରବର୍ଟ ସ୍ଥିଲେ ସ୍ଥିତ୍ ପୋଲକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଏହାର ଲମ୍ବ ୧୫୦୦ ଫୁଟ୍ । ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପାଇଛି ଯେ, ନଗରର ମଧ୍ୟାହ୍ନର ଆତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ତାପ ହେତୁ ହାର୍ବର୍ଟ ପୋଲର ୪ ଫୁଟ୍ ସଂଗ୍ରହାଗଣ ନୁଏ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଧ୍ୟାରେ ଏହା ପୁଣି ସଂକ୍ରୁତିତ ହୋଇ ଛୋଟ ହୋଇଯାଏ ।

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥମ ମହିଳାଙ୍କ ଏକସେଣ୍ସ ଶୁଙ୍ଘ ବିଜୟ

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ନାକୁରା ଗ୍ରାମର ୨୮ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ବାବେରୀ ପାଲ ଉତ୍ତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଯେ କି ପୁଅିବାର ଉଚ୍ଚଭ୍ରମ ଶୁଙ୍ଘ ଏକସେଣ୍ସ (୮୪୮ ମିଟର)ର ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନରେ ୧୯୮୪ ମେ' ମାସ ୨୭ ତାରିଖ ଅପରାହ୍ନ ୧.୦୭ ମିନିଟ୍ରେ ପତାରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତର କାଶୀରେ ଅର୍ଥନୀତି ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପିକା । ସେ ଏକସେଣ୍ସ ଶୁଙ୍ଘ ଆରୋହଣ କରିବାରେ ପଞ୍ଚମ ମହିଳା ଆରୋହଣକାରୀ । ସେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚଜଣ ମହିଳା ଆରୋହଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ କନିଷ୍ଠ ।

ଉଗବାନଙ୍କର ନାମ ଉତ୍ସରଣର ତମକୁରା

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରୋଚ ହେଲେ ସେମାନେ ଔଷଧ ଖାଇ ଭଲ ହୋଇଯାଉଛି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଉଗବାନଙ୍କ ନାମ ଉତ୍ସରଣରେ ମନୁଷ୍ୟର ମନରେ ପବିତ୍ରତା ଓ ସ୍ଥିରତା ଯୋଗୁ ଅନେକ ଉପକାର ମିଳିଥାଏ । ଉଗବାନଙ୍କ ନାମକୁ ଏକାଗ୍ରଭାବେ ସ୍ଥିର ନିଶ୍ଚରେ ସେ ଅନେକ ସମୟ ଉପକଲେ ଏହା ଫଳ ମିଳେ । ଏହି ଉପ ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କେତେକ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ପାଳନ କରଗଲେ ଏହାକୁ ମନ୍ତ୍ରବୋଧ କୁହାଯାଏ । ଏହା ନିୟମିତ ଭାବେ କରିବାଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଉଗରତ୍ ପର୍ଶନ ଲଭକରେ ଓ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦ ପାଏ, ଏପରିକି ଅନିୟମିତ ଭାବେ ଉଗବାନଙ୍କର ନାମ ଉପ କଲେ ମଧ୍ୟ ସାମୟିକ ସୁଫଳ ମିଳେ ଯାହାକି ଅତୀତ ଦୀର୍ଘକାଳରେ ଘଟିଥିଲା । ଯଦି କବି-ଶେରୀ ସୁକୁମାରୀ ଶାସ୍ତୀଗାଲ୍ ମତଦେଇ କହିଥିଲେ ସେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାପାଇଁ ଉଗବାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ଏକତ୍ର ଚିତ୍ତରେ ଅହରହ ଉପ କରିବା ସହଜ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସେତିକି ସହଜ ନୁହେଁ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ କିଛିଟା ଏକାଗ୍ରତା, ସ୍ଥିରତା ଓ ନୀରବତା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତୀତ ନାମରେ ଜଣେ ଉଗରତ୍ ସେମା ଲେଖି ଥିଲା । ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେ କଲୁଣିତ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା । ମୃତ୍ୟୁ କାଳରେ ସେ ଥରେ ମାତ୍ର ନିଜର ପୁଅ ନାରାୟଣକୁ 'ନାରାୟଣ' ବୋଲି ଡାକିଦେଲା । ସେ ଭାବରେ ଉଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, କେବଳ ନାରାୟଣ ନାମର ମହାତ୍ମ୍ୟ ଏତେ ସେ ସ୍ୱୟଂ ଉଗବାନ ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଆସି ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଯେଠାରୁ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଉଗବାନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତାଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମ କ'ଣ ବୋଲି ଓ ଅଧର୍ମ କଣ ବୋଲି ବା ବାକ୍ୟଳାପ ହୋଇଥିଲା । ମହା-
ସ୍ବରରେ ମଧ୍ୟ ପେତେବେଳେ ମହାନ ପୁଧିଷ୍ଟିରଙ୍ଗର ମନରେ ବିରାଗ ଦେଖାଗଲା
ସେତେବେଳେ ଏଣୁ ତାଙ୍କୁ ଉଗ୍ରବାନଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନକରି ଏ ପ୍ରକାର କୁଚିତ୍ରା ଦୂର କରିବା
ପାଇଁ ବୁଝାଇ ଥିଲେ ।

ଦିଏ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ନିୟମ ପାଳନ କରେ ଇଶ୍ବର ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରନ୍ତି

ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଇଶ୍ବର ବେଦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଭିତ୍ତିକରି ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ସମ୍ବିଧାନ ତିଆରି
କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବେ ଉଗ୍ରବାନ ତାଙ୍କୁ ସହାୟ ହେବେ ଓ
ଯେଉଁମାନେ ଅବମାନନା କରିବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କଦ୍ବାରା ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । ଇଶ୍ବରଙ୍କ
ମତରେ ସମସ୍ତେ ଏହି ମହାନ୍ ନୀତି ବା 'ଧର୍ମ'କୁ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଶାସ୍ତ୍ରୀ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ସର୍ବଦା ପାଳ-
ନୀୟ ଓ ସେ ଏ ସମସ୍ତ ନୀତି ନିୟମର ବହିର୍ଭୁତ ।

ଅନେକ ସମୟରେ ଇଶ୍ବର ପୃଥିବୀରେ କିପରି ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ
କରାପାଉଛି ଦେଖିବା ଲାଗି ଅବତରଣ କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ସମ୍ମାନ
ଦିଅନ୍ତି ଓ ପାଳନ କରନ୍ତି ଉଗ୍ରବାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସୀମ ସ୍ବେଚ୍ଛା ଓ ଦୟା ସହ ଆଶୀ-
ର୍ବାଦ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ
ମାନେ ଏ ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରନ୍ତି ଇଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ଦଣ୍ଡଦେଲ ଭଳି
ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ରୋଗକୁ ଔଷଧ ଦେଇ ଆରୋଗ୍ୟ କଲଭଳି ସେତାଙ୍କ
ଜଳୁଣିତ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମ୍ଭାବନା କରନ୍ତି । ଏହାହିଁ ତାଙ୍କର ଅସୀମ
କରୁଣା ।

ମହାସ୍ବରରେ ଏହିପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଧିକ ମିଳେ । ଉଗ୍ରବାନ କୃଷକ ଅବତାର
ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ନିଜେ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସହାୟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବିପଦରୁ
ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ ଦୁଃଖଦାୟକ ଥିଲା କୀଚକର ଘୌଠଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ-
ଶକ୍ତି ଉତ୍ତ । ଘୌଠଦା ରାଜାନ୍ୟାତ ହୋଇ ପୁଧିଷ୍ଟିର ଏଥିର ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କିଛି
ଦିନ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପରିବା ପାଇଁ କହିଥିବାର ତାହା ପ୍ରତିଶେଷ କରିଥିଲେ । ଘୌଠଦା ପ୍ରତି-
ଦେଳରେ ଝାମଙ୍କ ସହଯତାରେ କୀଚକର ନାଶ କାମନା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ସ୍ବତଃ ପ୍ରଶ୍ନଉଠେ ଯେ, ଘୌଠଦା
ଯେ କି ସତୀ, ସାଧୁ ଓ ପ୍ରତିବ୍ରତା ରମଣୀୟ ଏକ ମୁଣ୍ଡିମନ୍ତ ଅବତାର । ସେ କ'ଣ ନିଜର
ସ୍ବାମୀ ପୁଧିଷ୍ଟିରଙ୍ଗର ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ କରିପାରିଥିଲେ ?

ପ୍ରଥମତଃ ଯଦିଓ ପୁଅଣ୍ଡିର କାଚକର ଏପରି ହାନି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଡ୍ରୋପଡ଼ାଙ୍କୁ କିଛିକାଳ ଭର ସମ୍ଭରଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ତଥାପି ସେ କାଚକର ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁଣ୍ଠିତ ଥିଲେ । ସେହି ସାମାନ୍ୟ ଦ୍ରୁତିହିଁସା ମଧ୍ୟ କାଚକର ମୁହଁପାଇଁ ପଥେଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଜଣାପାଏ ଯେ, ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କିପରି ନିଜର ଧାର୍ମିକ ଦ୍ଵାର ଏକ ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତେ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କର ନୈତିକ ବଳକୁ ଦୃଢ଼କରେ ।

ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କାଚକ ପରି ଏକ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସୀ କଳ୍ପିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମା ବିନାଶ ଖୋଜୁଥିଲେ । ଭଗବାନଙ୍କର ଏହି ଅଭିଳାଷ ହିଁ ଡ୍ରୋପଡ଼ା ଦ୍ଵାରା ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଶ୍ଵସ୍ଵାସୀ ସଂସାର ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା

ବିଶ୍ଵସ୍ଵାସୀ ସଂସାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସମାଜରେ ସକ୍ରୀୟ ଭାବେ କଣେ ଦର୍ଶନିକ, ବନ୍ଧୁ ଓ ସଭ୍ୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଇବା ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ଵସ୍ତରରେ କେତେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ପୃଥିବୀରେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି (୬୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ)ଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଆସନ୍ତା ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଆଶାତୀତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଯଥେଷ୍ଟ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମାଜ ଓ ଘନସାଧାରଣଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ପଦ୍ଧତି ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିପ୍ରେଷ୍ଟା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

୧୯୮୦ ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ୩୦୦ ନିୟୁତ ଥିବା ସ୍ଥଳେ ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଭାଗକୁ ଚାହା ୬୦୦ ନିୟୁତ ହୋଇଯିବାର ଆଶା କରାଯାଉଛି । ଏହି ସଂଖ୍ୟାର ବୃଦ୍ଧି ବିଶେଷକରି ବହୁଳଭାବେ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଗଣ୍ଠମାନଙ୍କରେ ଅନୁଭୂତ ହୋଇଛି ।

ସେହି ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ଅଗ୍ରଣୀ ବିଶ୍ଵସ୍ଵାସୀ ସଂସାର ଏପରି ଉନ୍ନୟନ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସକ୍ରୀୟ ସମ୍ଭାଗିନୀ କରନ୍ତି ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଲକ୍ଷକୁ ୨୦୮୦ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ପରତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ବିରତ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ଜନସଂଖ୍ୟାର ଏକ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି ଓ କେତେକ ଉନ୍ନୟନ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଚଳନ ଫଳରେ ସାଧାରଣ ହାରହାରି ଜୀବନ ସାମାଜରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ଫଳତଃ ସମାଜରେ ସୁସ୍ଥ ଓ ବୟସ୍କ ଲୋକଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଦିନକୁଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିବ ।

ତାଙ୍କର ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କହିଲେ ଯେ, ରେମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଯୌଥ ପରିବାର ଟେକ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପଥେଷ୍ଟ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯିବ । ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ବୌଥ ପରିବାରରେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧ ବା ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଇ ପାରିବ ।

ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ, ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ, ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସାର ସୁବିଧା, ଗୃହ ଓ ସର୍ବୋପରି ଏକ ସ୍ବାୟୀ ଆୟପତ୍ରା ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ କେତେକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ଫଣ୍ଡ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲକରିଲେ । ଏଥିରେ ସଂଚିତ ଅର୍ଥ କେବଳ ବୟସ୍କମାନଙ୍କ ଉନ୍ନୟନ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଯିବ ।

ହଳଦିଆ ବେରକୁ ଅଲଗା କରି ଦିଆଯିବ

ସରକାରଙ୍କର ଏକ ବିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ହଳଦିଆ ବେରକୁ କଳିକତା ବେର ପାଇଁ ଦିନେ ନା ଦିନେ ଅଲଗା କରି ଦିଆଯିବ । ହଳଦିଆ ବେରର ଏକ ଉଚ୍ଚ-ମାନବର ବେର ଓ ଏଠାରେ ଅଧିକ ଦ୍ରବ୍ୟର ଆମଦାନି ଓ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ତା କାରବାର ଘଟେ । ସେହି ବିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ସମୁଦାୟ ୧୦ ନିୟୁତ ଦ୍ରବ୍ୟ କାରବାର ମଧ୍ୟରୁ ହଳଦିଆ ବେର କେବଳ ୫.୫ ନିୟୁତ ଓ କଳିକତା ବେର ୪.୫ ନିୟୁତ ବେଳେ ଦ୍ରବ୍ୟ କାରବାର କରିଥାଏ । କେବଳ କ୍ରୁଡ଼ ତେଲର ଆମଦାନି ହିଁ ହଳଦିଆ ବେରକୁ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରି ପାରିଛି ।

ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ହଳଦିଆ ବେରକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା କରି ରଖା-ଗଲେ ଏହା ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିହେବ ଯାହାକି କେବଳ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ସମଗ୍ର ଭାରତ ପାଇଁ ଲଭଜନକ ହୋଇପାରିବ ।

ହଳଦିଆ ବେରର ଅଧିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଏହି ବେର ସଂଗ୍ରହ ଥିବା ଗ୍ରାମ ରସ୍ତାକୁ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହାଫଳରେ କଞ୍ଚାମାଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକର ସୁପରି ବହନ ହୋଇପାରିବ ।

ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ହଳଦିଆ ବେରରୁ ଆହୁରାବତକୁ ଥିବା ଜଳପଥର ଜାତୀୟ-କାରଣ ହେବା ପରେ ଏହାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ବରନ୍ତ ନିଆଯିବ ବୋଲି ପାର୍ଲମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଛୋଇଛି ।

୧୫ ଜଣ ମହୁ ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କୁ ବାଦ ମାରିଦେଇଛି

ସୁନ୍ଦର ବନରେ ମହୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା କାଳରେ ୧୫ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ କେତେ

ସ୍ୱାଧୀନ ମଣିଷଶିଳ୍ପ ବାଘ ମାରି ଦେଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୪ ଜଣ ଗ୍ରୋଜେକ୍ଟ
ଟାଇରର୍ ଥିବା ସ୍ଥାନ ବାସିନ୍ଦ୍ରାଟ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଣେ ନାମଶାଳୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ମରୁଛି ।
ଏହି ବାସିନ୍ଦ୍ରାଟ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାଘମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ, ସୁନ୍ଦର ବନର ୧୯୭୮
ମସିହାର ଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୫ଟି ବାଘ ଏହି ବାସିନ୍ଦ୍ରାଟ୍ ପାହାଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ
ରୁହନ୍ତି ।

ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାଘ ସଂରକ୍ଷଣ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ କର୍ମଭାରା-
ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏକପ୍ରକାର ନୂଆ ପୋଡ଼ନା ବାହାର କଲେ । ଏହି ମହୁ
ସଂଗ୍ରହ ଚତୁର୍ଥେ ପ୍ରାଧିକାରିତଃ ଜଗୁଆଳୀମାନେ ଏକ ଫାଇରର ଗ୍ରାସ୍ତରେ ନିର୍ମିତ
ଏକ ସରୁ ପିନ୍ଧିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଓ ବେକ ସର୍ବଦା ଆବୃତ ହୋଇଥାଏ ।
କାରଣ ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ, ବାଘ ଆକ୍ରମଣ କାଳରେ ସର୍ବଦା
ଠିକାବର କେକ ଓ ମୁଣ୍ଡକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ ।

ସୁନ୍ଦରବନରୁ ମହୁ ପ୍ରାଧିକାରିତଃ ଏହିଲ ଓ ଭୁନ୍ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହ
କରାଯାଏ । କେବଳ ବାସିନ୍ଦ୍ରାଟ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ୪୦୦ କି. ଟ୍ରେଲ ମହୁ ମିଳେ । ଏହି ମହୁ
ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇ ଲେକମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ବାଘର ଶିକାର
ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଅବିବାହିତ ମାତୃତ୍ୱ

ରକ୍ଷରେ ଜନ୍ମହାର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଜମ୍ ହେଉଥିବାରୁ ସେଠାରେ ଅବିବାହିତ
ମହିଳାମାନେ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକଲେ ଏହା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।
ବିବାହିତ ଜୀବନ ଠାରୁ ଅବିବାହିତ ଅବସ୍ଥାରେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମରେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ ଥାଏ
ବୋଲି ସେଠାରେ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗର୍ଭପାତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ।
ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଅଧିକ ଗର୍ଭପାତ ହେଉଥିବାରୁ ଜଣେ ସୋପାନିଏଟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ
କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପରିବାରରେ ଚିନିଗୋଟି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ
ତହା ଏକ ପ୍ରାଧିକାରିତ ପରିବାର । ରକ୍ଷରେ ୧୮ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଯେ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କ
ପାଇଁ ଗର୍ଭପାତର ଔଷଧ ସୁବିଧାରେ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ବାର୍ଷିକ ଗର୍ଭପାତର
କୌଣସି ହିସାବ ରଖାଯାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ୧୯୭୭ରେ ଇଉନାଇଟେଡ୍ ନେସନ୍ସ ପବ୍ଲି-
କେସନ କାଉନ୍ସିଲ୍ ଏକ ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ପୁଅବାର ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି
ଦେଶ ଦୁଳନାରେ ରକ୍ଷରେ ଗର୍ଭପାତର ହାର ସର୍ବାଧିକ । ଏହି ରିପୋର୍ଟରୁ ଆହୁରି

ମଧ୍ୟ ତିଶାପାଏ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଉଷର ପ୍ରାୟ ୧୦ ନିୟୁତ ବା ପ୍ରତି ୧୦୦୦ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୮୦ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କର ଉର୍ତ୍ତପାତ ହୁଏ । ଏହି ଉର୍ତ୍ତପାତ ମହିଳା-ମାନଙ୍କ ବୟସ ୧୫ ରୁ ୪୪ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ।

କ୍ୟାସ୍‌ପାସିକର ଅନେକ ରେଗର ଡିଅସ

ଗୋଆର ଏକ ପରାନ୍ତରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, କ୍ୟାସୁଲିକରର ଅନେକ ରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି ।

ନିକଟରେ ଏକ ଘରୋଇ କ୍ୟାସୁଆଲିଟିର ଉପାଦାନ ସଂସ୍ଥା ଅଧିକ ଉଚ୍ଚମାନର ଲିକର ଉପାଦାନ କରୁଥିବାରୁ ଟ୍ରାନ୍ସ ଓ.ଏଲ.ଡି. ଟ୍ରେଡ୍ ଫେୟାର ଓ ଇଣ୍ଟର ନ୍ୟାସନାଲ ଟ୍ରେଡ୍ ଫେୟାର ଦୁଇୟାର ପାଇଛି । ପରାଷାସ୍ତ ଜଣାପାଏ ଯେ, ଏହି କ୍ୟାସୁଆଲିଟିରରେ ଗୁଣୋତ୍ତମ, ପ୍ରୋଡିଉସ, ମ୍ୟାଲିକ୍, ଏସିଡ୍, ଟାନିନ୍, କାଲ୍‌ସିୟମ୍, ଫସ୍‌ଫରସ୍ ପେଣ୍ଟୋକ୍ସାଇଡ୍ ଓ ଭିଟାମିନ୍ 'ସି' ଅଛି । କ୍ୟାସୁଆଲିଟିର ସାଧାରଣତଃ ଭୂର, ଥଣ୍ଡା, ଫୁଲ, ଦାନ୍ତବିହୀନ, ମାଂସପେଷ୍ଟା ସମୃଦ୍ଧ ଯଦଣା, ନିମ୍ନ ଧରଣର ଚକ୍ରପ ଯବଂ କଲେସ ରୋଗ ପ୍ରଭୃତିର ଚିକିତ୍ସାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ଭାରତରେ ଗାନ୍ଧି ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ

ପୁଅଟିଙ୍କର ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାଦ ଉତ୍ତରର ହିଁ ବାସ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଟାକ୍ସିର ଚାଳକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏହା ପ୍ରକଟ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ଧୂଳିଆ ଯେ ଉତ୍ତରରେ ୧୯୭୨ରେ ବାହାଂସ୍ୟା ୮୭୭ ଥିବା ଗୁଳେ ୧:୫୯ରେ ତାହା ୩୦୧୫ ଥିଲା ।

ଭରତର ସୁହରବନରେ ଉୟାଲ୍, ଟେକଲ୍, ଟାଇଗର୍ମାନେ ବୁଝନ୍ତି । ସେଠାରେ
୧୯୭୨ରେ ୧୮୫ ବାଦ ଥିବା, ସୁଲେ ୧୯୭୯ରେ ୨୦୫ଟି ବାଦ ଥିଲେ ।

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଉଦ୍‌ଭବ ସବୁଠାରୁ ବେଶି ବାଘ ବୁଝନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ୬୦୦ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ।

ମଙ୍ଗୋଳିଆରେ ପଢ଼ି ଆଳନ

ନିକଟରେ ଋଷ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲନ୍ଦାଟ୍‌ରେ ଏକ ଆଧୁନିକ ଧରଣର ପଶୁପାଳନ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରୁ ବାର୍ଷିକ ୩୦ ନିୟୁତ ଡଲର ମୂଲ୍ୟର ଦୁଗ୍ଧ ଓ ଦୁଗ୍ଧଜାତ ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ଏକ ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ।

କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗୁଣ ଓ ଦୁର୍ଗୁଣକାରୀ ପଦାର୍ଥ ପାଇଁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟତା ରହୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭଲନିବାଟରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ-ମାନଙ୍କରେ ୨୦ରୁ ଅଧିକ ଯାତ୍ରିକ ପଶୁପାଳନ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରାଣିକ କାର୍

ଏ ହେଲ ପ୍ରାଣିକର ଗୁଣ । ସାମାନ୍ୟ କଲମ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କୋଠାବାଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦି ପ୍ରାଣିକରେ ତିଆରି ହେଲଣି । କାର୍‌ଟା ଯାହା ବାକି ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାକି ରଖିବାକୁ କିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏବେ ପୁରୁଷସ୍ତର ଏକ ସ୍ୱୋଟସ୍‌କାର୍ ପୋରାଣକାରୀ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରାଣିକ କାରର ଏକ ମଡେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ।

କେନେରଲ ମୋଟର୍ସର ଚଳିତ ବର୍ଷର ଉତ୍ପାଦନ ହେଲା PIBRO 2 m 4 । କିନ୍ତୁ ଆଗାମୀ ବର୍ଷକୁ ଏହା 2m8 ହେବାକୁ ପାଉଛି । ଏହି କାରଟିକୁ ପୁରୁଷସ୍ତର ଉତ୍ପାଦିତ ପ୍ରାଣିକ କାର୍ ହେବବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହାର ଅତ୍ୟୁତମ ହେବାର କାରଣ ହେଲା ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣିକ ବଡ଼ । ଏହି ପ୍ରାଣିକ ବଡ଼ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ହେଲା ଏଥିରେ କଲକ୍ଟି ଲଗେ ନାହିଁ । ତାହାଛଡ଼ା ଏହା ଷ୍ଟିଲ ଉଲି ଶକ୍ତ ଏବଂ ଷ୍ଟିଲ ଅପେକ୍ଷା ଡିନିରୁଣ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ । ଏହାର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଅତ୍ୟନ୍ତଦୃଢ଼ କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ।

ଏହି କାର୍‌ର ପ୍ୟାନେଲ ଛୁତ, ହେତୁଲ୍ୟାମ୍ ଡୋର ଏବଂ ଛାତ ଗୁଡ଼ିକ ଉପର ଛାଅରେ ତିଆରି ପଦାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଘଳେ Front Fender ଦ୍ୱାରା ଛତାଦି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଦୂରଳ ଅଂଶରୁଦ୍ଧକ ନମନୀୟ ପ୍ରିଣ୍ଟେନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ । ଏଥିରେ ଦାଗ ପଡ଼େନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପୋତନା ସ୍ୱୋଟସ୍‌ କାର ନଥିଲା । ସେମାନେ ପୁରୁଷସ୍ତର ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ବ୍ୟୟସାଧ୍ୟ କାର ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପକ୍ଷେପନା କରିଥିଲେ । ଏହି ପୋତନା ଅନୁସାରେ ନିର୍ମିତ କାର୍‌ର ଇଞ୍ଜିନ୍ ଆଗରେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା କାର୍‌ର ସମ୍ମୁଖ ଗରା ଖୁବ୍ ଲମ୍ବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚାହୋଇଲେ, ତେଣୁ ଇଞ୍ଜିନକୁ ମଝିକି ଆଣିବାକୁ ହେଲା । ଏହା କାର୍‌କୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଚଳାଇବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇଗଲା । PIBRO-2 m 4ର ଇଞ୍ଜିନ୍ ମଧ୍ୟ ମଝିରେ ଥିବାରୁ ଏହା ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରାଣିକ୍ ରେସିଂ କାର୍ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଦିଗରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ହେଲା ।

ଏହି କାର୍ ଆଗରୁ ଶେଷ ବଡ଼ାରକୁ ଆସିବ ।

ବୃକ୍ଷ ପ୍ରାଚୀର

ତା'ନ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖିକାକ୍ଷୟ ନ ହେବାପାଇଁ ଅତିକ୍ରମେ ଲଗାଇବାପାଇଁ ଯିବ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବୃକ୍ଷ ପ୍ରାଚୀର ପୋତନା ପଦି ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ ତେବେ କେବଳ ମୁଖିକାକ୍ଷୟ ନୁହେଁ, ବାତ୍ୟା ଜନିତ କ୍ଷୟ କ୍ଷତିରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ମିଳିବ ।

ଜଣେ କୃଷି ସୁଧାପାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ୨୦୦୦ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ତା'ନର ଏକ ପଞ୍ଚ-ମାଂଶ ବୃକ୍ଷ ହେବ ।

ସୁପିନ କୋର୍ଟରେ ବକେୟା ମୋକଦ୍ଦମା

୩୧ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୮୩ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ସର୍ବମୋଟ ୨୩୨୦୫ଟି ମୋକଦ୍ଦମା ଭିତରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏ ଯାବତ ବିଭବ ନହୋଇ ପଡ଼ିବୁଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ୨୩,୧୦୨ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୋକଦ୍ଦମା ରୁଡ଼କର ମଧ୍ୟ ବିଭବ ନ ହୋଇ ପଡ଼ିବୁଛି । ସେହିପରି ପ୍ରାଦେଶିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁଡ଼କରେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବମୋଟ ୧୮୫୮୨୭ ଟି ମୋକଦ୍ଦମା ଆହାବାଦ ହାଇକୋର୍ଟରେ ୧୨୨୪୪୫ଟି ମୋକଦ୍ଦମା ମଧ୍ୟ ବିଭବ ନ ହୋଇ ପଡ଼ିବୁଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଦେଶିକ ହାଇକୋର୍ଟମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଦୁଇ ହାଇକୋର୍ଟରେ ବକେୟା ରହିଥିବା ମୋକଦ୍ଦମା ଅଧିକ ।

ପୃଥିବୀର ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଟ ଦିବସ

ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପୃଥିବୀର ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଟ ଦିବସ ଭାବରେ ଅକ୍ଟୋବର ୧୪ ତାରିଖଟିକୁ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହା ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସାଧାରଣତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଇଥାଏ । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମତା ବଜାୟ ରଖିବାପାଇଁ ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

୧୯୮୩ ବର୍ଷରେ ସରକାର ଅପରାଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବୁଛି

୧୯୮୩ ବର୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ତାଙ୍କ ସରକାରର ଦୃତୀୟ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ ସରକାର ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ୧୯୮୩ ବର୍ଷର ଅପରାଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିବୁଛନ୍ତି । ଏକ ରିପୋର୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ୧୯୮୨ରେ ରଜ୍ୟରେ ଅପରାଧ ସଂଖ୍ୟା ଶତକଡ଼ା ୨୭.୭ ଥିବା ବେଳେ ୧୯୮୩ ମସିହାରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଶତକଡ଼ା ୨୭.୭ କୁ କମି ଆସିଛି । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଏହି ଅପରାଧ ୧୯୮୪ ବେ ଆହୁରି କମାଯାଇ ପାରିବ । ରିପୋର୍ଟରେ ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, କେବଳ ଅପରାଧ ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପକାର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଗ୍ରଗତି କରିପାରିବୁଛନ୍ତି ।

ଭରତୀୟ ଆମତାନି ରପ୍ତାନୀ ବ୍ୟାଙ୍କର ଲାଭ

ଭରତୀୟ ଆମତାନି ରପ୍ତାନୀ ବ୍ୟାଙ୍କ ୧୯୮୩ ବର୍ଷରେ ନେଟ ଆଠକୋଟି ୯୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲାଭ କରିଛି ।

ବ୍ୟାଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତଥା ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଆର.ପି. ଶାହ ବ୍ୟାଙ୍କର ଉନ୍ନତ

ସାବଦରେ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏକ ଡେକ୍ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥ ମହାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାଙ୍କ ୧୯୮୨ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରଯାଇଥିଲା ।

ସଚି ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଧନ୍ଦାମୂଳକ ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲୁଥିବ

ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ବା ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଧନ୍ଦାମୂଳକ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲି ଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନା ଶେଷସ୍ଥାପା ପୂରଣ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଅଶା କରଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କର୍ମନିମୁକ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରାହଣ ନିଆଯାଇଛି । ଆମ ଦେଶର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ କଳା ସଂପର୍କର ଅଧିକ ନ ପଢ଼ାଇ ଧରା ବା ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା ଦେବାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଅଧିକ ଆହୁନିମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ବୋଲି ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ଯଥୁସ ଯୋଜନାରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ ବରଦ କରଯାଇଛି ।

କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ମହାବଳ ବାଘ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇଛି

କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ମହାବଳ ବାଘସଂଖ୍ୟା କ୍ରମେ ହ୍ରାସ ପାଉଛି ବୋଲି ପ୍ରଜାକାରୀ ଗ୍ରାମେ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଏକ ଯୁଗରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ୧୯୬୮ ମସିହାରେ କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ୪୧ଟି ମହାବଳ ବାଘ ଥିଲେ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ୧୭ଟି ମହାବଳ ବାଘ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଇ କେତେବର୍ଷ ହେଲେ ବ୍ୟାପକ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ, ପରିବେଶର ଦ୍ରୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶୁଳ୍କ ଓ ଉଦ୍ଭିଦକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯିବା ହେତୁ ବାଘସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଉଛି । ନାଳଗାଈ, କଳାହରିଣ, ବଣୁଆ ମଇଁଷି ଓ ଚିତାବାଘ ଭଳି ପ୍ରାଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭିତ ହୋଇପାଉଛନ୍ତି । ବିରଳପଟା, ଚିତା ହରିଣ, ମୟୂରମାନଙ୍କୁ ବଂ ଶୃଙ୍ଖାରେ ଶିକାରୀମାନେ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ।

ମୋଟ ୪ ହଜାର ୯୦୩ ଗିରଫ

ପଂଜାବ ସମସ୍ୟା କଥା ଏବେ ଆଉ କାହାକୁ ଅଜଣା ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ଅବସ୍ଥା ଶାନ୍ତ ପଡ଼ିଥିଲା । ତେବେ ବି ଉତ୍ତପଟ୍ଟାମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁ ରଖିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବ-ମୋଟ ୪ ହଜାର ୯୦୩ ଜଣ ଉତ୍ତପଟ୍ଟା ଗିରଫ ହୋଇଗଲା ।

ଭାରତର ରାଜ୍ୟ ପରାମର୍ଶ

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୨୨୯୯ ବର୍ଗକିଲୋମିଟର
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୩୧୫, ୬୮୭
ରାଜଧାନୀ	—	ଗାଙ୍ଗୁଟକ
ଜିଲ୍ଲାସଂଖ୍ୟା	—	୪
ମୁଖ୍ୟ ଭାଷା	—	ଭୂଟିୟା, ନେପାଳୀ, ଲେପଚା ଓ ଇଂରାଜୀ ।
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ	—	ହାଇକୋର୍ଟ (ଗାଙ୍ଗୁଟକ)

ଅବସ୍ଥିତି—

ପୂର୍ବ ହିମାଳୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଉତ୍ତରରେ ଡିଫ୍ଟ (ଚୀନ), ପୂର୍ବରେ ଡିଫ୍ଟ ଓ
ଚୀନ, ଦକ୍ଷିଣରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ନେପାଳ ।

ଇତିହାସ—

୧୯୬୫ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୨୭ ତାରିଖରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାରତର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ
ହେଲା । ୧୯୬୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧ ତାରିଖରେ ଏହା ଏକ ଆନ୍ଧ୍ରୋସିଏଟ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଥିଲା ।
୧୯୬୫ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧୪ ତାରିଖରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଜନମତ ଅନୁସାରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ଭାରତରେ ଯୋଗ ଦେଲା ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାରତର ଦ୍ୱାବିଂଶତମ ରାଜ୍ୟ । ଲେପଚା, ଭୂଟିୟା ଓ ଭୂଟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର
ମୁଖ୍ୟ ଉପଭାଷା ।

ଭୂମି—

କୃତ୍ତି ଏ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ଜାତି । ଧାନ, ମକ୍କା, ମିଲେଟ୍ ଓ ବାଲି ଗ୍ରାହ୍ୟ
ଫସଲ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅଳ୍ପକିଛି, କମଳାଲେନ୍ଦୁ, ଆଳୁ, ଆପଲ ଓ ସବୁଜା ଏଠାରେ
ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ । ଏ ରାଜ୍ୟର ଏକ ବୃତ୍ତାୟାଣ ଭୂମି ଡଙ୍ଗଲରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଶିଳ୍ପ—

୧୯୬୦ ମସିହାରେ ରଙ୍ଗପୋରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାଲିଙ୍ଗ କର୍ପୋରେସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ହେଲା । ଏଠାରେ ତମ୍ବା, ସାଥା ଓ ବସ୍ତା ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ । ଏବେ ସୁନା, ରୂପା, ତମ୍ବା ଓ
ବସ୍ତା ଏକତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବିକୃତ ହୋଇଛି । ପରମ୍ପରାଗତ ଶିଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ପଣମ
ପୋଷାକ ଓ କାର୍ପେଟ ତିଆରି ଗ୍ରାହ୍ୟ । ସିଙ୍ଗାଲମରେ ଫଳ ସଂରକ୍ଷଣ କାରଖାନା,
ରଙ୍ଗପୋରେ ମଦ ଉତ୍ପାଦନ କାରଖାନା, ମାଟିଟାରରେ ଚମଡ଼ା କାରଖାନା ମଧ୍ୟ

ସିଦ୍ଧିକାମର ମହତ୍ତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଳ୍ପ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଗାଙ୍ଗକେରେ ସିଦ୍ଧିକାମର ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଛି । ବୋରଡାଙ୍ଗରେ ଏକ ବିରାଟ କାଠ କାରଖାନା ଅଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଗାଙ୍ଗକେରେ ଘଣ୍ଟା ଟିଆରି କାରଖାନା ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ସେତ—

ସିଦ୍ଧିକାମରେ ସେତର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର—

ରଙ୍ଗସେକ ହାଇଡ୍ରାଲ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଓ ଲେଉରେ ଲଭେୟାଡାହାଲୁଡାଲ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ବ୍ୟତୀତ ମାନଗାମ୍, ରିମ୍ପି, ରେଠକ ଓ ସାଙ୍ଗ୍ ଖୋଲରେ ଅନ୍ୟ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଠ ହାଇଡ୍ରାଲ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଅଛି ।

ତାମିଲନାଡୁ

ସେତ୍ରଫଳ	—	୧, ୩୦, ୦୬୯ ବର୍ଗକିଲୋ ମିଟାର
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୪୮, ୨୯୭, ୪୫୦
ରାଜଧାନୀ	—	ମାଡ୍ରାସ
ଜିଲ୍ଲାସଂଖ୍ୟା	—	୧୬
ମୁଖ୍ୟ ଋଷୀ	—	ତାମିଲ

ମୁଖ୍ୟ ସହର—

କୁଡାଲେର, ଦୁଷ୍ଟିଗଲ, ଏରେଡ, କାଞ୍ଚିପୁରମ୍, କୁମ୍ଭକୋନମ୍, ମାଡ୍ରାସ, ମଦୁରାଇ, ନଗର କୋୟଲ, ସାଲେମ୍, ସିଙ୍ଗାନାଲୁର, ଥାଷାଭର, ତ୍ରିଚିନାପଲୀ, ଚିରୁନେଲ ଭେଲି, ଚିରୁପୁର, ଚୁଟିକୋବିନ, ଭେଲେର ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ହାଇକୋର୍ଟ (ମାଡ୍ରାସ) ।

ଅବସ୍ଥିତି—

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଉତ୍ତର କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ପୂର୍ବ ଓ ଦକ୍ଷିଣରେ ଭାରତ ମହାସାଗର ଓ ପଶ୍ଚିମରେ କେରଳ ଅବସ୍ଥିତ ।

ଇତିହାସ —

୧୬୧୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଇଂରେଜମାନେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟରେ ପେଡା-ପାଲି (ବେର୍ମାନ ନିଜାମ ପଟ୍ଟନାମ୍ରେ ବାଣିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲେ । ତାପରେ

ମାସୁକା ପଟନମ୍ରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୭୩୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଇଂରେଜମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାଡ୍ରାସରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଲେ ଓ ସେହି ଭର୍ତ୍ତ ଦୁର୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ୧୮୦୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ସୁଦ୍ଧା ଇଂରେଜମାନେ ଉତ୍ତର ସରକାରରୁ କେପଟମୋରିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (କେଟେକ ଫ୍ରେସ୍ ଓ ତତ ବସତି ବ୍ୟତୀତ) ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଦଖଲ କରିଗଲେ ।

୧୯୫୬ ମସିହା ରତ୍ନା ପୁନର୍ଗଠନ ଆକ୍ଟ ଅନୁସାରେ ମାଲବାର ଜିଲ୍ଲା (ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରାୟ ୩ ଓ ମିନିକୟଦ୍ୱୀପ ବ୍ୟତୀତ) । କାସାରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ତାଲୁକ, ଦକ୍ଷିଣ କାନାରା ନୁତନ ରତ୍ନା କେରଳକୁ ଆସିଲା । ଦକ୍ଷିଣ କାନାରା ଜିଲ୍ଲା—(କାସାରଗଡ଼ ତାଲୁକ ଓ ଆମିନଡ଼ି ଦ୍ୱୀପ ବ୍ୟତୀତ) ଓ କୋଲୋଗାଲ ତାଲୁକ ନୁତନ ରତ୍ନା ମହାଶୂରକୁ ଗଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାଲୁକ, ଆମିନ ଡ଼ିଭି ଓ ମିନିକୟ ଦ୍ୱୀପ ଏକ ପୃଥକ ଅଞ୍ଚଳ ରୂପେ ରହିଲା । ତ୍ରିଭୁବନ ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତରୀ ତାଲୁକ, କୁଇଲନ ଜିଲ୍ଲାର ସେନ-କୋଟା ତାଲୁକ, ଚାନ୍ଦିକୋର କୋଟିନରୁ ନୁତନ ରତ୍ନା ମାଡ୍ରାସକୁ ଗଲା । ୧୯୬୦ ଏପ୍ରିଲ ପହିଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଗତଦେଶର ଚିତୋର ଜିଲ୍ଲାରୁ ୧୦୪୯ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳ ମାଡ୍ରାସକୁ ଗଲା । ୧୯୬୮ ମସିହାରେ ଏହି ରତ୍ନା ତାମିଲନାଡୁ ନାମରେ ନାମିତ ହେଲା ।

କୃଷି—

ମୋଟ ଉଷ୍ଣ ଜମିର ୪ ୬.୯ ପ୍ରତିଶତ ଭୂମି ଜଳସେଚିତ । ଧାନ, ମକ୍କା, ଚା, ବାଉଁଶ, ଗହୀ ଓ ତାଲି ପ୍ରଧାନ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଳୁ, ଚୈଳବାଜ, ନପା, ଲଙ୍କା ମରିଚ, କଫି, ଋ ଓ ରବର ମଧ୍ୟ ଉଷ୍ଣ କରାଯାଏ । ରତ୍ନାର ୧୬ ପ୍ରତିଶତ ଅଞ୍ଚଳ ଜଙ୍ଗଲଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଚତ ।

ଶିଳ୍ପ—

ଏ ରତ୍ନାରେ ଖଡ଼ପଥର, ମାଗ୍ନେସାଇଟ, ମାଇକା, କୁଟ, ଫେଲ୍ସ ପାଥ, ଲୁଣ; ବକ୍ସାଇଟ, ଲିଗ୍ନାଇଟ ଓ ଜିପସମ, ଖଣିଜ ସମ୍ପଦ ଅଛି । ରତ୍ନାର ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ହେଲା ଲୁଗା କଳ, ସାମାୟନିକ ସାର କାରଖାନା, କାଗଜ ଓ କାଗଜ ଛାତ ପ୍ରାୟ କାରଖାନା, କ୍ରାପାଖାନା, ହଜେଲ ଇର୍ଜିନ, ଅଟୋମୋବାଇଲ ଓ ତାପ ଇଂଶ ତିଆରି କାରଖାନା, ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା, ଚିନିକଳ, ଲୁହା, ଇସ୍ପାତ; ବେଳଝାଗନ ଓ ହର୍ବା ତିଆରି କାରଖାନା ।

ସେବା—

ଭବାନୀ, ଅମରବତୀ; ଉଇଗାଈ, ପଲମ ବିକ୍ଟୁଲମ ଆଲୟାର; କ୍ରାସ୍ତାଗିରି, ସାଗାନର, ପୁଲମବାଡ଼ି କଥାଲାଇ ହାଇଲେଭେଲ କେନାଲ, ରୁରୁପୁରୁ ସେବା ମାଧ୍ୟମ୍ୟ ।

ଟଙ୍କି ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର—

ଏ ରାଜ୍ୟରେ ୧୮ ଟି ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସେସନ ଓ ୪ଟି ଥର୍ମାଲ୍ ସେସନ ଅଛି ।
ତିର୍ତ୍ତୋଳ ପକ୍ତି ଦ୍ଵାରା କିଛି କାମରେ ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ସେସନ ନିର୍ମାଣ ଚାଲିଛି ।

ଆଶ୍ଵାମାନ ଓ ନିକୋବର ଦ୍ଵୀପ (କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ)

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୮୨୯୩ ବର୍ଷ୍ କିଲୋମିଟାର
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୧୮୮, ୨୫୪
ରାଜଧାନୀ	—	ପୋର୍ଟ ବ୍ଲେୟାର
ଜିଲ୍ଲା ସଂଖ୍ୟା	—	୨
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ	—	କଲିକତାର ହାଇକୋର୍ଟ
ଅବସ୍ଥିତି	—	କଲିକତା ଠାରୁ ୧୨୫୫

କିଲୋମିଟାର ଓ ମାତ୍ରାଯୋଗୁ ୧୧-୯୦ କି ମି ଦୂରରେ ଆଶ୍ଵାମାନ ଦ୍ଵୀପ
ବଙ୍ଗୋପ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା ବର୍ମାର ନଗରୀ ସ ଠାରୁ ୧୯୩ କି ମି.
ଦୂର । ପାଞ୍ଚଟି ଦ୍ଵୀପର ସମଷ୍ଟିକୁ ବୃହତ୍ ଆଶ୍ଵାମାନ କୁହାଯାଏ । ଦକ୍ଷିଣରେ ଥିବା
ଦ୍ଵୀପକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଆଶ୍ଵାମାନ କୁହାଯାଏ । ଏଥିରେ ୨୦୪ ଟି ଛୋଟ ଦ୍ଵୀପ ଅଛି । ଏଥି
ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନ ଗୁପ୍ତ ଦୁଇଟି ହେଲେ ଗିଟି ଆରଟି ପେଲମୋ ଓ ଲେବିରିବ୍‌ଡ୍ ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜ ।
ଏହାର ମୋଟ କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୬୪୬୫ ବର୍ଷ୍ କିଲୋମିଟାର । ବୃହତ୍ ଆଶ୍ଵାମାନ ଗୁପ୍ତ
ଦୈର୍ଘ୍ୟ ୪୬୬ କି ମି: ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ୫୧ କି: ମି: ।

ନିକୋବର ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜ

ଆଶ୍ଵାମାନ ଦ୍ଵୀପ ପୁଞ୍ଜର ଦକ୍ଷିଣରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଆଶ୍ଵାମାନଠାରୁ ୧୨୧ କି ମି.
ଦୂରରେ ନିକୋବର ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ଦ୍ଵୀପ ପୁଞ୍ଜ ୧୯ଟି ଦ୍ଵୀପକୁ ନେଇ
ଗଠିତ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୬ଟିରେ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜର କ୍ଷେତ୍ର
ଫଳ ୧୬୫୪ ବର୍ଷ୍ କିଲୋମିଟାର । ଏହି ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜ ତିନିଟି ସବ୍ ଗୁପ୍ତରେ ବିଭକ୍ତ ।
(ଦକ୍ଷିଣ, ମଧ୍ୟ ଓ ଉତ୍ତର) । ଏ ତିନିଟି ଗୁପ୍ତର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ଵୀପ ହେଲେ—ଗ୍ରେଟ୍ ନିକୋ-
ବର, ନାମୋଟ୍ରା ଏବଂ ନାନକୋସ୍ଵାରା; କାରନିକୋବର, କାମୋଟ୍ରା ଓ ନାନକୋସ୍ଵାରା
ମଧ୍ୟରେ ନାନକୋସ୍ଵାରା ନାମରେ ପୁରର ବନ୍ଦର ଟିଏ ଅଛି ।

କଳିହାସ —

୧୯୪୨ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ ଜାପାନୀ ସୈନ୍ୟ ଆଶ୍ଵାମାନ ଦ୍ଵୀପ-

ପୁଞ୍ଜ ଦଖଲ କରିଗଲେ । ୧୯୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୯ ତାରିଖରେ ଆଶ୍ୱାମାନରେ ନେକ-ଶାସନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ୧୮୫୭ରୁ ୧୯୪୨ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦ୍ୱୀପ ନିର୍ବାସନ ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କାରାଗାର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ୧୯୪୫ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରୁ ଏଠାରୁ ଉକ୍ତ କାରାଗାର ଉଠିଗଲା ।

୧୯୪୨ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଜାପାନୀ ସୈନ୍ୟ ନିକୋବର ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜ ଦଖଲ କରିଗଲେ । କାର ନିକୋବର ଜାପାନୀ ସୈନ୍ୟ କେତେକ ଗସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ୧୯୪୫ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୯ ତାରିଖରେ ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟ ପୁଣି ଏ ଦ୍ୱୀପକୁ ଦଖଲକଲେ । ଗୁରୁତର ଗସ୍ତପତି ତଣେ ଚିଫ୍ କମିସନଙ୍କ ଜରିଆରେ ଆଶ୍ୱାମାନ ଓ ନିକୋବର ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି ।

କୃଷି—

ଧାନ, ନଡ଼ିଆ ଓ ଏରିକାନଟ ଏ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜର ପ୍ରଧାନ ଫସଲ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଖୁ, ତାଳି, ଫଳ ଓ ପରିବା ମଧ୍ୟ ଏ ଦ୍ୱୀପରେ ରକ୍ଷ କରାଯାଏ । ରବର ଓ ପାନ ରକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

ଶିଳ୍ପ—

ବାମୋଟ୍‌ମାଟ, ବହୁଳ ତଳା, ଲଙ୍କ ଦ୍ୱୀପ, ହାରୁ ଓ ଗର୍ଗାମ ବୃହତ୍ ଶିଳ୍ପାନୁଷ୍ଠାନ ଗୁଡ଼ିକର କେନ୍ଦ୍ର । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟମ ଓ ଛୋଟ ଧରଣର ଶିଳ୍ପାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ବୃହତ୍ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକରେ—କାଠ ଗତ ଚିର, ପ୍ଲାଇଉଡ୍ ତିଆରି ପ୍ରଭୃତି ତିଆରି ହୁଏ ।

ଅନୁଶାସିତ ପ୍ରବେଶ

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୮୩, ୫୭୮ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟାର
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୬୨୮, ୦୫୦
ରାଜଧାନୀ	—	ଇଟାନଗର
ଜିଲ୍ଲାସଂଖ୍ୟା	—	୫
ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟ	—	ହାଇକୋର୍ଟ (ଗୌହାଟୀ)

ଇତିହାସ—

ଆସାମର ପୂର୍ବତନ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ସାମାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ୧୯୨୨ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୧ ତାରିଖରେ ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ରାଜ୍ୟରୂପେ ଘୋଷିତ ହେଲା । ନାମେଙ୍ଗ, ଚିରପ, ସୁବନଶିରି, ପିଆଙ୍ଗ ଓ ନେହିତ ସାମନ୍ତ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏ ରାଜ୍ୟ ଗଠିତ ।

କୃଷି—

ଏ ରତ୍ୟର ୪୬ ପ୍ରତିଶତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଚାବିଜା କୃଷି । ମୋଟ ଉଷ୍ଣ କମିର ୧୨ ପ୍ରତିଶତ ଭୂମିରେ ଯେତର ପୁଷିଧା ରହିଛି । ଧାନ, ମକ୍କା, ମିଲେଟ, ଗହମ ଓ ଯୋରିଷ ପ୍ରଧାନ ଫସଲ । ଏ ରତ୍ୟର ୨୩ ପ୍ରତିଶତ ଅଞ୍ଚଳ କଞ୍ଚାଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ।

ଶିଳ୍ପ—

କଞ୍ଚାଳତା ଦ୍ରବ୍ୟ ଏ ରତ୍ୟର ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଲୁଗାବୁଣା ଓ ଅନ୍ୟଶିଳ୍ପ ଯଥା—କରତ କଳ, ପୂଇଉତ କାରଖାନା, ଧାନକଳ, ଫଳ ସଂକ୍ଷେପ ସୁନିଟ ଓ ତୈଳ ବହିଷ୍କାର ମଧ୍ୟ ଏ ରତ୍ୟର ମଧ୍ୟମ ଓ ଛୋଟ ଧରଣର ଶିଳ୍ପ ।

ଶକ୍ତି ସ୍ରୋତେକ୍ତ—

ରହଙ୍ଗ, ପାଥାଘାଟ, ବସରରେ ହାଇଡ୍ରାଲ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ, ଅଲଙ୍ଗ ଡେଡ, ବିରଟକାରେ ପାଞ୍ଚାର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ, ଟାଞ୍ଜାଙ୍ଗ, ଜିରେ, ଡେବୁ, ଡରଙ୍ଗ ଓ ସିଙ୍ଗର ହାଇଡ୍ରାଲ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ।

ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୧୧୪ ବର୍ଗ କିଲୋ
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୪୫୦, ୦୬୧ ମିଲିଅ
ରଜଧାନୀ	—	ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼,

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ—

ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ରେ ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିୟାନାର ହାଇକୋର୍ଟ ।

ଇତିହାସ—

୧୯୬୬ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୧ ତାରିଖରେ ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ହେଲା । ଏହା ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିୟାନାର ସଂଯୁକ୍ତ ରଜଧାନୀ ।

କୃଷି—

ସମଗ୍ର ଉଷ୍ଣତମିର ୫୨ ପ୍ରତିଶତ ଭୂମିରେ ଯେତର ପୁଷିଧା ଅଛି । ଗହମ, ମକ୍କା ଓ ବିଲଟି ଆଳୁ ପ୍ରଧାନ ଫସଲରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ।

ଶିଳ୍ପ—

ପଶମ ଟପ୍, ସୁତା, ପୋଷାକ, ବୁଝି, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ ମିଶାର, ରଫ୍ତ ଆଦି—

ବାୟୋଟିକ୍ସ, ଔଷଧ, ବାଇସାଇକେଲ ଡିମ୍ ସରଞ୍ଚାମ ଚେନ, ଫିଙ୍ଗୁଇଲ, କାର୍ଡ-
ବୋର୍ଡ, ଇସ୍ତାତ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର କାରଖାନା ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଲୁହା ଓ
ଇସ୍ତାତ ବିରୋଜିଙ୍ଗ, ସାନିଟେରିଂ ଫିଟିଙ୍ଗ୍ସ, ଦ୍ଵାର ଶାଞ୍ଜିବା, ଇଲେକଟ୍ରନିକ ସରଞ୍ଚାପାଟି,
ବାସନ, ମେସିନ ସ୍ଥୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଉପକରଣ, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଡୋଡା, ଚିକିତ୍ସା ବିଭାଗୀୟ ଦୁଳା,
ମେସିନ ପାର୍ଟସ, ପେଣ୍ଡ ଓ ବାନ୍ନିସ, ପାଇପ୍, ପାଇପ, ପୋକମର, ଔଷଧ, ଅଟୋ
କ୍ୟାବଲସ ଓ ଘରୋଇ କ୍ୟାବଲ, ଅର୍ମାମିଟାର, ସାବୁନ, ରସାୟନ ସିମେଣ୍ଟ ପାଇପ,
ଟେପ୍ରେକର୍ଡର, ଟ୍ରାକ୍ସର ପାର୍ଟସ, କାଲକୁଲେଟର, ରେଜର୍ଟ ପ୍ରେସାର୍ସ, ହାତବୁଣା
ଲୁଗା, ଡୋଡା, ସିଲିକ ମେସିନ, ଏ ଇତ୍ୟାଦି କୁଟାର ଶିଳ୍ପ ।

ଦାଦ୍ରା ଓ ନଗର ହାବେଲ

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୪୯୧ ବର୍ଗ ମାଇଲ
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୧୦୩ ୬୬୭
ରାଜଧାନୀ	—	ସିଲି ଗୁରା
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ	—	ହାଇକୋର୍ଟ — ବମ୍ବେ

ଇତିହାସ—

ସମ୍ବିଧାନର ୧୦ ମ ସଂଶୋଧନ ଅନୁଯାୟୀ ପର୍ବରୁ ଉପନିବେଶ ଦାଦ୍ରା
ଓ ନଗର ହାବେଲ ୧୯୬୧ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ରାଜ୍ୟରୂପେ
ଘୋଷିତ ହେଲା ।

କୃଷି—

ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୮୮ ପ୍ରତିଶତ ଅବିବାସୀ । କୃଷି ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ
ଜୀବିକା । ଧାନ, ରାଗୀ, ଗହମ ଏ ଇତ୍ୟାଦି ମୁଖ୍ୟ ଫସଲ । ଏ ରାଜ୍ୟର ୪୧.୫
ପ୍ରତିଶତ ଭୂମି ଚଞ୍ଚଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ।

ଶିଳ୍ପ—

ଦାଦ୍ରା ଓ ନଗର ହାବେଲରେ କୌଣସି ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟମ ଧରଣର
ଶିଳ୍ପାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଅଟୋମୋବାଇଲ ପାର୍ଟସ, ଚକମା ଫ୍ରେମ, ଦୁଳା ଓ ଆର୍ଟସିଲ
କନା ଓ ପୋଷାକ । ନାୟକନ ଫିଲମେଲକ୍ରେସ, ଫୋମ୍ ଜାତ ଜିନିଷ, ସାବୁନ, ବିସ୍କୁଟ
ମହମବତୀ, ଫଳରସ ଓ ଘଣ୍ଟ ପ୍ରଭୃତି ତିଆରି ହୁଏ ।

ଯେତ—

କୌଣସି ବଡ଼ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ଯେତ ଘାମ୍ ନାହିଁ । କୃଷି ବର୍ଷା ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରେ ।

ଶକ୍ତି—

ବୃତ୍ତରବରୁ ଶକ୍ତିହୀନ ଉପାୟ ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକ

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୧,୯୧, ୨୭୩ ବର୍ଗ କିଲୋ ମିଟାର
ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା	—	୩୨୦୪୩ ୪୧୧
ରାଜଧାନୀ	—	ବାଙ୍ଗାଲୋର
ଜିଲ୍ଲା	—	୧୯
ମୁଖ୍ୟଭାଷା	—	କାନାଡା

ପ୍ରାନ୍ତର ସହର—

ବାଙ୍ଗାଲୋର, ବେଲଗାମ୍, ବେଲଗା, ବ୍ରହ୍ମାବତୀ, ବିଜାପୁର, ଦେବନାଗର, ହୁଲବର୍ଗୀ, ହୁବଲୀ, ମାଙ୍ଗାଲୋର, ମହାଶୂର, ଶିମୋଗା ।

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳର

ହାଇକୋର୍ଟ (ବାଙ୍ଗାଲୋର)

ଅବସ୍ଥିତି—

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଉତ୍ତରରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ପୂର୍ବରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ, ଦକ୍ଷିଣରେ ତାମିଲନାଡୁ ଏବଂ କେରଳ । ପଶ୍ଚିମରେ ଭାରତ ମହାସାଗର ଓ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମରେ ରେସା ।

ଇତିହାସ—

୧୯୫୭ ମସିହାର ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଅନୁସାରେ କାନାଡା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ନେଇ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଗଠିତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା—ମହାଶୂର, କୁର୍ଗ, ବିଜାପୁର, କାନାଗ, ଧାରୱାର, ବେଲଗମ, ପୁର୍ବତନ ବମ୍ବେ, ହୁଲବର୍ଗୀ, ସୟରୁର-ବିଦର, ଦକ୍ଷିଣ କାନାଗ, କୋଲୋଗାଲ । ୧୯୬୩ ମସିହାରେ ଏହାର ନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ହେଲା । ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ନାମ ଥିଲା ମହାଶୂର ।

କୃଷି—

ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟ ଜମିର ଅଠର ପ୍ରତିଶତ ଜଳ ସେଚିତ । ଧାନ, ରାଗୀ, ଚ, ଚନ୍ଦନ, ତାଲି ପ୍ରଧାନ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଞ୍ଜୁ କଦା, ତୈଳବାଜ, ତମାକୁ, ନଡ଼ା, ଏରିକାନଟ, କଫି, କାରୁ ବାଦାମ, ଅଳେଇଚ, ଲଙ୍କାମରିଚ, କମଳା ଲେମ୍ବୁ ଓ ଅଫୁର ବହୁଳ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ କରଯାଏ । ରାଜ୍ୟର ୧୫.୨ ପ୍ରତିଶତ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରବନ୍ଧ୍ୟଭୂମି ଆକ୍ରାନ୍ତ ।

ଶିଳ୍ପ—

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଶାଳିକ ସମୃଦ୍ଧ ଭାବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଲୁହାପଥର, ତମ୍ବା, ମାଙ୍ଗାନିଜ

କ୍ରୋମାଇଟ, ଚାନାମାଟି ପ୍ରଧାନ ଖଣିଜ ସମ୍ପଦ । କର୍ଣ୍ଣାଟକ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ରତ୍ନ ଯେଉଁଠାରେ ସୁନା ଖଣି କାମ ଚାଲିଛି । ବୃହତ ଶିଳ୍ପରୂପକ — କଳକର୍ତ୍ତା, ବିମାନ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ପ୍ରଦ୍ୟ, ଘଣ୍ଟା ଓ ଟେଲି କମ୍ୟୁନିକେସନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତି । କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଅନ୍ୟ ବିଜାସଗାଳ ଶିଳ୍ପରୂପକ ହେଲେ ଲୁଗାକଳ, ଚିନିକଳ, ସାବୁନ, ରସାୟନିକ ଓ ଔଷଧପତ୍ର ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ତିଆରି କାରଖାନା, ସାର, କାଗଜ, ସିମେଣ୍ଟ, କାଚ, ସେରମିକ, ପୋର୍ସେଲେନ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପକରଣ ତିଆରି କାରଖାନା ।

ସେତ

କ୍ରିଷ୍ଣାର କାବେରୀ ନଦୀର ଦୁଇଟି ବୃହତ ତଳଭଣ୍ଡାର ବ୍ୟତୀତ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଅନ୍ୟ ବହୁ ନଦୀ ସେତ ଓ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଦୁର୍ଜଭଦ୍ରା, ଘାଟପ୍ରସା, ମାଳାପ୍ରସା ଅପର କ୍ରିଷ୍ଣା; ଭଦ୍ରା, ହାରଙ୍ଗୀ, କବିନୀ, ହେମବତୀ, ଓ ବେନିତଥାରା ପ୍ରୋତେକ୍ ସେତର ମୁଖ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ।

ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର

ମୁଖ୍ୟ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ରରୂପକ ହେଲେ—ସାରବତୀ ତଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରୋତେକ୍, ଶିବ ସମୁଦ୍ରମ୍ ତଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରୋତେକ୍, ଓ କାଳୀ ନଦୀ ତଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରୋତେକ୍ ।

କେରଳ

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୩୮, ୮୬୪ ବର୍ଗ କିଲୋ ମିଟାର
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୨୫, ୪୦୩, ୨୧୭
ରାଜଧାନୀ	—	ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ
ଜିଲ୍ଲା	—	୧୩
ମୁଖ୍ୟ ଉଷା	—	ମାଲୟାଲମ
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ	—	ହାଇକୋର୍ଟ (ଏନ୍‌ାକୁଲମ)

ଅବସ୍ଥିତି

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଉତ୍ତରରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ପୂର୍ବ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବରେ ତାମିଲନାଡୁ ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ଭାରତ ମହାସାଗର ।

ଇତିହାସ

୧୯୫୬ ମସିହା ରତ୍ନ ପୁନର୍ଗଠନ ଆକ୍ଟ ଅନୁସାରେ କେରଳ—ପୂର୍ବତନ ରତ୍ନ ଟ୍ରାସକୋର କୋଟିନ (ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ ଜିଲ୍ଲାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲୁକ ଓ କୁଇଲନ ଜିଲ୍ଲାର ସେନ-କୋଟା ତାଲୁକର କେତେକ ଅଂଶ ବ୍ୟତୀତ)କୁ ନେଇ ଗଠିତ । ମାଡ୍ରାସର ମାଲକାଲ ଜିଲ୍ଲା ଓ ଦକ୍ଷିଣ କାନାଡର ବାସର ଗତ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟ କେରଳରେ ମିଶିଲ ।

କୃଷି

ମୋଟ ଗୁଣ କମିବ ୧୨ ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ଅଞ୍ଚଳ ଜଳସେଚିତ । କାତୁ ବାଦାମ ଏରିକା ନଟ, ନଡ଼ଆ, ଦୁଳା, ଚୈଳବାଡ଼, ଲଙ୍କାମରିଚ, ଅଖୁ, ରବର, କଫି, ଘୁଅ, ଓ ଅଳେଇଚ ପ୍ରଧାନ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ । ଧାନ ପ୍ରଧାନ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ । ଏ ରଜ୍ୟର ୨୭.୮୩ ପ୍ରତିଶତ ଅଞ୍ଚଳ ଜଙ୍ଗଲଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଜିଲ୍ଲା

ଇଲମେନାଇଟ, ବୁଟାଇଲ, ମୋନାଟାଇଟ, ଡିରକନ, ସିଲିମାନାଇଟ, ମାଟି, ବାଲି, ବୁନ ପ୍ରଧାନ ଖଣିଜ; ନଡ଼ଆ କଟା, କାତୁବାଦାମ, ରବର, ଘୁଅ, ସେରମିକ, ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ଇଲେକଟ୍ରନିକ ଉପକରଣ, ଟେଲିଫୋନ କ୍ୟାବଲ୍, ଗ୍ରାନ୍ଥ ଫର୍ମର୍ ଇଟା ଏବଂ ଟାଇଲ ଔଷଧ ଓ ରସାୟନ, କେନେରଲ ଇଂଜିନିୟରିଙ୍ଗ୍, ପୁରୁଷ ଉତ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍, ଭିନିୟର୍ସ, ବିଡ଼ି ଓ ସିଗାର, ସାବୁନ, ତେଲ, ସାର କାରଖାନା କେରଳରେ ଅଛି । ନୂତନ ସ୍ଥାପିତ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକରେ କଳକର୍ତ୍ତା, ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଓ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ପେଟ୍ଟି, ଆଲୁମିନିୟମ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର କ୍ୟାବଲ ରବର, ରେୟନ, ପଲ୍ପ, କାଗଜ, ସୁଟର କାଚ ପ୍ରଭୃତି ନିର୍ମିତ ହୁଏ ।

ସେଚ

ଗଲକୁଡ଼, ପିଟି, ମାଲମ ପୁଝା, ନେୟାର, ପୋଥୁଣ୍ଡି, ଗାୟତ୍ରୀ, ଓଧାଲୟାର, ଭଞ୍ଜାନି ମଙ୍ଗଳମ ଏବଂ ଡିରକୁଣ୍ଡି ମୁଖ୍ୟ ସେଚ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ । ଅନ୍ୟ ସେଚ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - କାଲଡା, ପାୟା, ପେରିୟାର ଉପତ୍ୟକା; ଚିତୁର ପୁଝା, କାନ୍ଧିରମ ପୁଝା, କୁଟିଆଡ଼, ପାଝାସା, ମୁସରୁ ପୁଝା; ତିମନା ଆଟ୍ଟାପାଡ଼, କାବାପୁଝା, ମାନାଟିଲ ଓ ଇଡାମାଲୟାର ।

ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର

ପାଲିସପାଲ, ସେନଗୁଲମ, ନେରିୟାମଙ୍ଗଳମ, ପାନିୟାର, ପେରିଙ୍ଗଲ କୁଥୁ, ସୋନୟାର, ସାବରି ଗିରି, କୁଟିୟାଡ଼ ଓ ଇଡୁକା ।

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	—	୪,୩୨, ୮୪୧ ବର୍ଗ କିଲୋ ମିଟାର
ଜନସଂଖ୍ୟା	—	୫୨, ୧୩୧, ୨୧୭
ରାଜଧାନୀ	—	ଭୁପାଲ
ଜିଲ୍ଲା	—	୪୫
ମୁଖ୍ୟ ଋଷୀ	—	ହିନ୍ଦୀ

ମୁଖ୍ୟ ସହର

ଭିଲଇ, ଭେପାଳ, ବିଳାସପୁର, ଗୁଲିୟର; ଇନ୍ଦୋର, ଜବଲପୁର, ରାୟପୁର, ରଟଲମ, ସଗର ଏବଂ ଉଡ୍‌ୟିନୀ ।

ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟ

ହାଇକୋର୍ଟ—ଜବଲପୁର

ଅବସ୍ଥିତି

ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଉତ୍ତରରେ ରତ୍ନଗିରି, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ପୂର୍ବରେ ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା, ଦକ୍ଷିଣରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ପଶ୍ଚିମରେ ଗୁଜରାଟ ।

ଇତିହାସ

୧୯୫୭ ମସିହାର ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ୧୯୫୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୧ ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଗଠିତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ୧୬ଟି ହିସାସଖଣ୍ଡ ଜିଲ୍ଲା । ପୂର୍ବତନ ହେଲା । ଏହା ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟ ଭାରତ (ମାଣ୍ଡାସର ଜିଲ୍ଲାର ସୁନେଲ ବ୍ୟତୀତ) ପୂର୍ବତନ ଭେପାଳ ଓ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରଦେଶ ଓ କୋଠା ଜିଲ୍ଲାର ସିରୋଂଜ ସର୍ବତ୍ତ୍ୱଭିତ୍ତିକୁ ନେଇ ଗଠିତ ।

କୃଷି

ରାଜ୍ୟର ୪୨ ପ୍ରତିଶତ ଭୂମି ଋଷପୋଷ୍ୟ । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୧୧.୪ ପ୍ରତିଶତ ଭୂମି ଜଳସେଚିତ । ଡ, ଗହମ, ଧାନ ଏବଂ ଡାଲି ପ୍ରଧାନ ଶସ୍ୟ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଡେଇଁବାଡ଼ କପା ଓ ଆଖୁ ପ୍ରଧାନ ଋଷ । ରାଜ୍ୟର ୩୦ ପ୍ରତିଶତ ଅଞ୍ଚଳ ଜଙ୍ଗଲରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଶିଳ୍ପ

କୋଇଲା, ଲୁହାପଥର, ଚୁନ ପଥର, ଓତାଲେମାଇଟ, ବକସାଇଟ, ତମ୍ବା, ଫସଫେଟ୍, ଫେଲ୍‌ସପାର, ଆସବେସ୍‌ସ, ହାତ ଓ ମାଙ୍ଗାନିଜ ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପ । ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ହେଲା—ଭିଲାଇର ଷ୍ଟିଲ ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ଭେପାଳର ଭାରତ ହେଭି ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍‌ସ, କୋରବାର ଆଲୁମିନିୟମ ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ହୋସାଙ୍ଗବାଦର ସିକ୍ସଟି କାରଖାନା, ଡେ଼଼ାସର ମୁଦ୍ରା ଓ ନୋଟ ଡିଆରି କାରଖାନା ନେପାଳଗର ନିଉଟ୍ରାଲ୍‌ସ ମିଲ୍, ଅମଲାଇର ଓରିଏଣ୍ଟାଲ ପେପର ମିଲ୍, ନିମୁରର ଆଲକାଲିଏଟ୍ ଫ୍ୟାକ୍ଟରୀ, ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା (କାଇଗୋର, ଡାମୁଲ, ବାନମୋର, ସାଟୁନା, ଚାଇଡା) ଓ ମାନଧର ଜବଲପୁର—ଧାନ ନିର୍ମାଣ କାରଖାନା; ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଡିଆରି କାରଖାନା; ଗନ୍ଧକାରେଡ଼ ଫ୍ୟାକ୍ଟରୀ, ତାକ ଓ ତାର ବିଭାଗ କାରଖାନା । ଏ ରାଜ୍ୟରେ ୨୩ଟି ଲୁଗା କଳ ଅଛି । ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ, ଡେଇଁକଳ, ସୁବୋର୍ଡ଼ ମିଲ୍‌ସ, ଡିଫ୍ରାକ୍ଟରସିସ, ଟେକ୍ସଟାଇଲ କଳକର୍ତ୍ତା, ଷ୍ଟିଲ କାର୍ଯ୍ୟ, ରିଭେଲିଙ୍ଗ, ଇଣ୍ଡସ୍ଟ୍ରିୟାଲ ଗ୍ୟାସ, ସିଲିକେଟ୍‌ସ ଏବଂ ଡ୍ରାଫ୍ଟ, ବିସ୍କୁଟ କାରଖାନା, ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଳକର୍ତ୍ତା, ମିନି ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା, ରସାୟନିକ ସାର, ରେସିନ କାରଖାନା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ।

ସେବକ

ଚମ୍ପଳ; ଟାଣ୍ଡୁ; ବାଉନା, ହସଦେଓ ଆର୍-ବି-ସି, ମହାନଦୀ ଜଳଭଣ୍ଡାର ବାବଗୀ, ନର୍ମଦା ଯାଗର, ବାଂଶଗଡ଼, ହସଦେଓ ବାଙ୍ଗୋ, ଅପରସେନ ଜଙ୍ଗି, ମାଡ଼-କେତା ପ୍ରଧାନ ସେବ ମାଧ୍ୟମ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବହୁ ମାଧ୍ୟମ ଓ ଛୋଟ ଧରଣର ସେବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ।

ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଭୃତ ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରେ । ସାରନୀ ପାଞ୍ଚାବ ହାଉସ ୨୦୦ ମେଗାଓୟାଟ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇ ଦିଏ ।

ପୃଥିବୀର ବୃହତ୍ତମ ଘଟ

ପୃଥିବୀର ବୃହତ୍ତମ ଘଡ଼ ଲବ୍ଧନ ସହରର ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ଏହାର ନାମ ବିରବେନ । ଏହି ଘଡ଼ଟିର ଓଜନ ପ୍ରଥମେ ଥିଲା ୧୬ ଟନ୍ । ଏହାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାରେ ଆରୁବିଧା ହେବାରୁ ଏହାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ୧୩ ଟନ୍ ଓଜନର ରଖାଗଲା । ୧୮୪୯ ମସିହା ମେ'ମାସ ୩୧ ତାରିଖରୁ ଏ ଘଡ଼ଟି ସ୍ତମ୍ଭରେ ରହି କାମକଲ । ପ୍ରତି ତା'ଏଲ୍‌ର ଯରିସି ୨୩ ଫୁଟ୍, ଘଡ଼ଟିର କଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକର ଲମ୍ବ ୧୪ ଫୁଟ୍ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ତମ୍ବାରେ ତିଆରି, କଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକର ଓଜନ ୧୦୦ କି:ଗ୍ରା: ରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ୧୪ ଡଗ କର୍ମରତ ନିରୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସତ

ଆମେମାନେ ସବୁବେଳେ ଚିନି ପ୍ରକାର ମଣିଷ ଦେଖୁଥାଉଁ, ଦୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ମାଇଟିଆ କିନ୍ତୁ ଏ ଯୁଗରେ ଉତ୍ତମଲିଙ୍ଗ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ପିଲା ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ତାର ଉତ୍ତମଲିଙ୍ଗ ରହିଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ ଚଳେ ଓ ତା ପପରକୁ ପୁଲିଙ୍ଗ । ମାତ୍ର ତାର ଅଣ୍ଡକୋଷ ନାହିଁ । ଲିଙ୍ଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ପଢ଼ିପ୍ରା କରୁଛି । ଏହି ୨୦ ଦିନର ପିଲାଟି ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ଜାମଦା ବୁଜର ପସନା ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଭୂମିଦ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ନେଇଛି । ପିଲାଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲଅଛି ।

ମାତ୍ର ୧୪ଟି ଜାପାନୀ ଫାର୍ମ ଶତକଡ଼ା ପରୁଷ ରସ୍ତାନୀ କରନ୍ତି

ମାତ୍ର ୧୪ ଗୋଟି ମୁଖ୍ୟ ଫାର୍ମ ଜାପାନ ଦେଶର ଆମଦାନୀର ଶତକଡ଼ା ୬୦ ଭାଗ ଓ ରସ୍ତାନୀର ଶତକଡ଼ା ୪୦ ଭାଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଆଫ୍ରିକାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହଲଡ୍ରୋ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ଯୋଜନା

କ୍ୟାବୋର ବାସା ଡ୍ୟାମ୍ ଆଫ୍ରିକାର ସବୁଠାରୁ ବୃହତ୍ତମ ହାଉସ୍ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ଯୋଜନା । ଏହା ମୋଜାମ୍ବିକ୍‌ରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା ପୃଥିବୀର ଷଷ୍ଠ ବୃହତ୍ତମ ଯୋଜନା । ଏହି ଡ୍ୟାମ୍‌ଟି ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ୍‌ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଏହାର ଜଳ ନିଷ୍କାସନ

ପଥଦେଇ ପ୍ରତି ଯେକେଣ୍ଡରେ ହାସହାରି ୬୦୦୦ କ୍ୟୁବିକ୍ ମିଟର ଜଳ ବହିଷ୍କାର ହେଉଛି ।

ପୃଥିବୀର ମଟରସାଇକଲ୍ ତମିଆନ୍

ପଶ୍ଚିମ ଡର୍ମାନର ଟୋନିମ୍ୟାଙ୍ ମଟର ସାଇକଲ୍ ଗୁରୁତା (25) CC ଓ 350 CC) ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ୧୯୮୦; ୧୯୮୧ ଓ ୧୯୮୨ ରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲେ । ପଶ୍ଚିମ ଡର୍ମାନର ସେ ମାତ୍ର କେତେକଣ୍ଡ ପୁଷ୍ଟିମେୟ ଲେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯେ କି ନିଜ ନାମରେ ଏକ ରସ୍ତାକୁ ନାମିତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଟନିମ୍ୟାଙ୍ ଟିଙ୍ଗ୍ ବୋଲି କହନ୍ତି ।

ପୃଥିବୀର ସର୍ବବୃହତ୍ତମ ଗଜ ସାଯାତ

ବୁନି (ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଏସିଆ) ର ସୁଲ୍ତାନ୍ ହାସାନାଲ୍ ବୋଲ୍ କିଆ ଏକ ପାହାଡର ୧୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ଥିବା ୧୬୮୮ ବର୍ଗର ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବୃହତ୍ତମ ସାଯାତରେ ରହି ଦେଶର ରତ୍ନଧାନୀ ବାହାରଯେବା ବେଗାଞ୍ଚାକୁ ଦୃଷ୍ଟିପକାଇ ଉପଭୋଗ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ପୃଥିବୀର ସର୍ବବୃହତ୍ତମ ଗଜସାଯାତ ।

ଉଇ ମାଟିକୁ ନିଉଟି ଏଣ୍ଡ୍ ଯୋଉ ନି

ଉଇଗୁଡ଼ିକ ପିମ୍ପୁଡ଼ ଉଲି ଛୋଟ ଜୀବ । ସେମାନେ କାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଖାଇପାରନ୍ତି । ଏହି କାଠଗୁଡ଼ିକ ଖାଇ ହ୍ରାସ କରିବା ଫଳରେ ମୃତ ଜାତ ଚଢ଼ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ଶରୀରରୁ ବହିଷ୍କାର କରି ମାଟିରେ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି । ଏହି ବହିଷ୍କୃତ ପଦାର୍ଥରୁ ମାଟି ନିଉଟି ଏଣ୍ଡ୍ ପାଇଥାଏ ।

ନିନି କାର୍ବୁକୁ ହାତରେ ଉଠ ଇହେବ

ନିକଟରେ ପଶ୍ଚିମ ଡର୍ମାନର କାଲମ୍ ଆର୍କ୍ସଟ୍ ବୋଲି ଏକ ଫାର୍ମ ମିନିମୋବିଲ ନାମରେ ଏକ ଛୋଟ କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି । ଏହା ଏତେ ଛୋଟ ଯେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ହାତରେ ଉଠାଇ ପାକି* କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏହାର 50 CC ମେସିନ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହା ଘଣ୍ଟାରେ ଖୁବ୍ ବେଗରେ ୨୫ କି.ମି ଗତିକରି ପାରିବ । ୧୦୦ କି.ମି: ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ସାଧାରଣ ଧରଣର ୩ ଲିଟର ପେଟ୍ରୋଲ୍ ଅବଶ୍ୟକ କରିବ ।

ଅଗନ୍ୟ ରସ୍ତାରେ ମାରଥନ ଦୌଡ଼

୧୯୬୯ ମସିହାରେ ପାପୁଆନିର ଗୁରୁତା ୯୫ କି.ମି. ବିଶିଷ୍ଟ ଅଗନ୍ୟ ରସ୍ତା ଉପରେ ଇଷ୍ଟର୍ ମାରଥନ୍ ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ରସ୍ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାପାଇଁ ଦୁଇଦିନ ଲାଗିଥିଲା । ଦୌଡ଼ବା ସମୟରେ ଦୌଡ଼ାଳିଙ୍କୁ ଖସତା ରସ୍ତା, ଉଚ୍ଚ ଓ ନିମ୍ନ ଭୂମି ଅନେକ କ୍ଷତିକାରକ ମଣା ଓ କାଟପଟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଏକ ତମତ୍କାର ରେକର୍ଡ଼ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ ଶୂନ୍ୟ

ଯୋଦ୍ଧାବୀର୍ ଯୁଦ୍ଧସ୍ଥଳରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏକ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଗୁପ୍ତ ଝରକାର ଗଠନ ଭିନ୍ନ ଧରଣର । ମୋଟା ଓ ପତଳା ଧାତୁରେ ତିଆରି । ଏହା ଫଳରେ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା କେତେକ ଶବ୍ଦକୁ ଏହା ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଏ । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ନୂତନ ଉଦ୍ଭାବନ ।

ପୃଥିବୀର ସର୍ବବୃହତ୍ତମ ବିଳ ସପ୍ଲସ୍ ଜାହାଜ

କୁଇନ୍ ଏଲିଜାବେଥ୍-୨ ପୃଥିବୀର ସର୍ବବୃହତ୍ତମ ବିଳାସବ୍ୟସନପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାହାଜ । ଏହି ଜାହାଜଟି, ମହାକାଶର ଉପଗ୍ରହଦ୍ୱାରା ତଳ ପଥରେ ଗଢିତ ହୁଏ । ଏହା ୯୬୩ ଫୁଟ ଲମ୍ବ ଓ ୧୩ ମହଲ ବିଶିଷ୍ଟ । ଏହାର ଗତି ୨୮ ନଟିକାଲ୍ ମାଇଲ୍ । ଏଥିରେ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ, ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର, ସନ୍ତରଣ ପୁଷ୍କରିଣୀ, ବ୍ୟାୟାମଶାଳା, ୫୦୦ ସ୍ଥାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଗୃହ, ପୁସ୍ତକାଗାର, ହସ୍ତପିତ୍ତାଳ, ବିଭିନ୍ନ ପାଲ୍‌ରୁ ଓ ଏହି ଭଳି ଅନେକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବିଳାସବ୍ୟସନପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବିଧାମାନ ରହିଛି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆଧୁନିକ ଧରଣର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସରଜାମ ରହିବାର ସୁବିଧା ଅଛି ।

ଅକ୍ଷମ ସରକାରୀ କର୍ମୀଙ୍କ ସାଇକେଲ୍ ମାଗଣା

ମିଷ୍ଟର ଏନ୍ ପିତାମ୍ବରନ ତଣ୍ଡେ ଅକ୍ଷମ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବୟସ ୩୬ ବର୍ଷ । ତାଙ୍କର ଡାହଣଗୋଡ଼ି ଅକ୍ଷମ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ସେ ଖଣ୍ଡେ କାଳ ଏହି ଗୋଡ଼ରେ ଲଗାଇ ଚଳାପ୍ରଚଳ କରୁଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା ‘ଭରତ ଗର୍ଭନ’ ସାଇକେଲ୍ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେ ସାଇକେଲରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ପୁନେଠାରୁ ତାମିଲନାଡୁର କନ୍ୟାକୁମାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୯୬୦୦ କି:ମି: କୁ ଠିକ୍ ୫୮ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ । ସେ ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ରେ ସାଇକେଲ୍ ଚଳାଇ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସକ୍ଷମ ଥିବା ୩୨ ଜଣ ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଥିଲେ !

ପୃଥିବୀ ପୁସ୍ତକ ମେଳାରେ ୧୦୦୦ ଭାରତୀୟ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହଯୋଗ

ନିକଟରେ ନ୍ୟୁଆର୍ଜିରୀରେ ହୋଇଯାଇଥିବା ଷଷ୍ଠ ପୁସ୍ତକ ପୃଥିବୀ ସମ୍ମିଳନୀରେ ୧୦୦୦ ଜଣ ଭାରତୀୟ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶକ ଓ ଗ୍ରାହ୍ୟ ୧୦୦ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରୁ ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ମର୍ଦ୍ଦତେଜ୍ କାର୍ବ ପୂର୍ବକା ବେକର୍ଡ

ଇଟାଲୀରେ ଏକ ନୂଆ ଧରଣର ମର୍ଦ୍ଦତେଜ୍ 180-E 2 3.16 କାର୍ବ ୨୦୧ ଘଣ୍ଟା ୪୦ମି ରେ ଘଣ୍ଟାଘୁଟି ହାରାହାରି ୨୪୭.୯୩୯ କି. ମି. ଗତିକରି ସମୁଦାୟ ୫୦ ୦୦୦ କି. ମି ପଥ ଅବୃତ୍ତମ କରିଛି । ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଏକ ନୂଆ ଇତିହାସ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଏଥିରେ ୪ ଗୋଟି ପିଲିଟର ବିଶିଷ୍ଟ ଇଞ୍ଜିନ୍ ଖଜାଯାଇଛି ।

ପୃଥିବୀରେ ୫୦ ୦୦୦ ନିୟୁତ୍ ଆର ଅସ୍ତଗତ୍ୟ

“ଓଲିଭର୍ ମିଲିଟାରୀ ଓ ସୋସିଆଲ୍ ଏକ୍ସପେଡିଟରସ୍ ୧୯୮୩” ପ୍ରକାଶନରେ କ୍ରମାପାଳଛି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀର ଲୁକ୍ଷରସ୍ତ୍ର ଆମେରିକା ଓ ସୋଭିଏତ୍ ୟୁନିଅନ୍‌କୁ ମିଶାଇ ସମୁଦାୟ ୫୦୦୦୦ ନିୟୁତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ରଗତ୍ୟ ଗଢ଼ିତ ଅଛି । ଏଥିରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ଯେ, ୧୯୪୫ରେ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୃଥିବୀର ୧୬, ୩୫୯ ୦୦୦ ନିୟୁତ୍ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେଣି । ସଂପ୍ରତି ଯୁଦ୍ଧରସ୍ତ୍ର ପାଖରେ ୧୦ ୦୦୦ ନିୟୁତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ରଗତ୍ୟ ଓ ସୋଭିଏତ୍ ରଷ ପାଖରେ ୭,୪୦୦ ନିୟୁତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ରଗତ୍ୟ ଗଢ଼ିତ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପୃଥିବୀରେ ଅସ୍ତ୍ରଗତ୍ୟ ପାଇଁ ୨୨୦ ବିଲିୟନ୍ ଡଲର ଯାହାକି ପୃଥିବୀରେ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିବା ପରିମାଣ ଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ କମ୍ । ପୃଥିବୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ଲୋକ ତଣ୍ଡଳେ ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ୫୦୦ ଡଲରରୁ କମ୍ ଆୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତି ୫୦୦ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଚଳିତ ସାମାଜିକରେ ତଳେ ଅଛନ୍ତି ।

ମର୍ଦ୍ଦତେଜ୍ ଶରୀର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଅମୁକାନର ଏକପଞ୍ଚମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରେ

ପ୍ରତିଓ ମର୍ଦ୍ଦତେଜ୍ ଓଡ଼ନ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଓଡ଼ନର ପଦ୍ମର ଭାଗରୁ ଏକଭାଗ ତଥାପି ଶରୀର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଅମୁକାନର ଏକପଞ୍ଚମାଂଶ କେବଳ ମର୍ଦ୍ଦତେଜ୍ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ସରୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ । ଶରୀର ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କ୍ୟାଲୋରୀ ଶକ୍ତିର ଏକପଞ୍ଚମାଂଶ ମଧ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦତେଜ୍ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ବାହୁଡ଼ି ରତାର ସହାୟ ରେ ଉତ୍ତଳି

ବାହୁଡ଼ି ହିଁ ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତଳିବା ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ପାଣୀ । ଏହାର ଦୃଷ୍ଟି-ଶକ୍ତି କ୍ଷୀଣ । କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭରେ ଉଡ଼ିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଆଖିକୁ ଦେଖା ନ ଯାଉଥିବା ଭଳି କ୍ଷୁଦ୍ର କୀଟ ବା ପତଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ସହଜପର ଦେଖି ଖାଇଦିଅନ୍ତି ।

ସେମାନେ ଉଡ଼ିବା ସମୟରେ ପାଟିକୁ ମେଲିରଖି ସେକେଣ୍ଡକୁ ୩୦ରୁ ୬୦ ଥର ଏକ-ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ ଫୁଟିକରନ୍ତି । ଏହି ଶବ୍ଦ ନିକଟସ୍ଥ ବସ୍ତୁ ସହ ଆଘାତ ପାଇ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସେ । ବାହୁଡ଼ ତାର ଅତି ତାନ୍ତ୍ରିକ କାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ଫେରି ଆସିଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଉକ୍ତ ବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥାନ ଜାଣିପାରେ । ଏହା ଠିକ୍ ରତାର ପ୍ରଣାଳୀରେ ହୁଏ । ଏହି ପ୍ରଣାଳୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଏପରି ସୁବିଧାରେ ଉଡ଼ିପାରେ ଯେ, ବାହୁଡ଼କୁ ଗୋଟିଏ ଲୋକପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାର ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ଉଡ଼ାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସହଜରେ କୌଣସି ଲୋକ କିମ୍ବା ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ ନକରି ଉଡ଼ିପାରିବ ।

ଛୁତ୍ର ସଞ୍ଚୟ ଯୋଜନାରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସଞ୍ଚୟ

୧୯୮୬ ଓ ୧୯୮୩ ମସିହା ପାଇଁ ଭାରତରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଛୁତ୍ର ସଞ୍ଚୟ ଯୋଜନାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଛି । ଛୁତ୍ର ସଞ୍ଚୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ୨୮୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ସ୍ଥଳରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ୩୬୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ସଞ୍ଚୟ କରିଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଡିନି ଗର୍ଭ ବିଶିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟରେ ବେଳ ବଳାତଳ

ଭାରତରେ ବେଳ ବଳାତଳ ସାଧାରଣତଃ ଦିନିଗୋଟି ବିଭିନ୍ନ ପୁରୋର ବେଳ ଧାରଣା ଉପରେ କରଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଥମଟି ବ୍ରତ୍ ଗର୍ଭ (୧. ୬୬୬ ମି) ଓ ଏହା ମୁଖ୍ୟ ରକ୍ତମାନଙ୍କରେ ଥାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟଟି ମିରେ ଗର୍ଭ (୧ ମିରେ) ଓ ତୃତୀୟଟି ନାରେ ଗର୍ଭ (୦.୬୬୬ ଓ ୦.୬୧୦ ମି) ସାହାଜି କଷ୍ଟକର ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ।

ଅନ୍ଧାରେ ଜୀବନ ଯାଇଁ ସମସ୍ତ ଭିତ୍ତିମାନ ଅଛି

ଅନ୍ଧା ପୃଥିବୀରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଖାଦ୍ୟ । ଏଥିରେ ସବୁର ପରିମାଣରେ ୮ଟି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ‘ଖ’ ଭିତ୍ତିମାନ ଅଛି । ବିବୋଦ୍ୟାବିନ୍ ଓ ଶିକ୍ଷାମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏଥିରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ମିଳେ । ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧା (ପରଶ ଗ୍ରାମ ଓଡ଼ିଶା ବିଶିଷ୍ଟ)ରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ଧାରଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଭିତ୍ତିମାନ ଅଛି ।

ହରିଆନାରେ ୨୩୪୦ଟି ଗ୍ରାମକୁ ପାଇପରେ ଜଳଯୋଗଣ

ହରିଆନା ସରକାର : ୨୯୦ଟି ଜଳବିତ୍ତାନ ଗ୍ରାମରୁ ୨୩୪୦ଟି ଗ୍ରାମକୁ ଏବେ ପାଇପ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଜଳ ଯୋଗାଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ୪୦୦୦ଟି ଜଳପାତ୍ର ହଲରଣ ହେଉଥିବା ରାଜ୍ୟର ୫୬ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୧ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଳ ଯୋଗାଣର ସୁବିଧା ମିଳିଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ଧରଣରେ ପାଇଁ ସରକାର ଦିନକୁ ଗୋଟିଏ କରି ଗ୍ରାମର ଜଳ ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ।

କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଥାନ

ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରୁଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିପତ୍ୟ ଗ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ଆସୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ କୃଷି ବିଭାଗର ଏକ ରିପୋର୍ଟରୁ ମହିଳାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ପୃଥିବୀରେ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ମଧ୍ୟରୁ ୫୮

ଲେକମାନେ ଦୁଇ-ତୃତୀୟାଂଶ ସମୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଗାଁ ଗହଳିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲେକମାନେ ଏପରିକି ପୃଥିବୀର ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟର ଶତକଡ଼ା ୫୦ ଭାଗ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତି । ଆଫ୍ରିକାର ସ୍ତ୍ରୀ ଲେକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାକାର ଖାଦ୍ୟର ଶତକଡ଼ା ୯୦ ଭାଗ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଆୟତ୍ତ ମାତ୍ର ଏକ-ଦଶମାଂଶ ସ୍ତ୍ରୀ ଲେକଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଶତକଡ଼ା ୧ ଭାଗ ଅଧିକାର କରିଥାନ୍ତି ।

ସହ ଦ୍ଵିମୁଖର ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତିସତ୍ତା ବୈରାଗ୍ୟ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୁଖ ରମ ଏବଂ ତାଙ୍କର ୨୦ ଜଣ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ନିଜକୁ ସହ ଦ୍ଵିମୁଖ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ଵାମୀ ନାରାୟଣ ଦ୍ଵିମୁଖ ମିଶନ୍‌ର ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ । ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏହି ମିଶନ୍‌ର ଶାଖା ଅଛି ଓ ଏହାର ପ୍ରାୟ ୩୫ ନିୟୁତ ସଭ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଅତୀତରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୁଖରମ ତାଙ୍କର ୨୦ଜଣ ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କ ସହ ଭାଟିକାନ୍ ନଗରୀରେ ଷଷ୍ଠ ପୋପ୍ ପଲ୍‌ଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅନୁରୋଧକ୍ରମେ ସେଠାକାର ଗର୍ଜାର କୌଣସି ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଦୀର୍ଘ ୪୪ ବର୍ଷ ଧରି ସେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀର ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିନାହାନ୍ତି ।

ତାଙ୍କର ଅନୁରୋଧକୁ ପକ୍ଷା କରଯାଇଥିଲା । ପୋପ୍‌ଙ୍କ ସହ କିଛି ସମୟ ସାକ୍ଷାତ କରି ସେ ରେମରୁ ଫେରିଥିଲେ ।

ଭାରତରେ ଟ୍ରିଟିଗ୍ ଶାସନ ଉପରେ ଇଂଲଣ୍ଡର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର

ଭାରତରେ ଟ୍ରିଟିଗ୍ ଶାସନ କାଳର ବିଷୟକୁ ନେଇ ଏବେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଓ ଦୂରଦର୍ଶନ ମାନଙ୍କରେ ଅନେକ ଚିତ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ଏବଂ ଏହା ଲେକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉନ୍ନାଦନା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ବିଶେଷକରି ଇଂଲଣ୍ଡର ରତନାୟ ଶାସକ ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଢଳି ଓ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵତା ମୂଳକ ପୃଥିବୀର ଭାବନର ସମସ୍ତ ସୁଖର ଭଙ୍ଗାଞ୍ଜଳି ଉପଲବ୍ଧ କଲେଣି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଚିକ୍ରପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ଭାବ ହେଉଛି ।

ଦୂର ଦର୍ଶନରେ ଏହି ନାଟକର ନାମ ରଖାଯାଇଛି “ମୁକୁଟର ମୁକ୍ତା” ଛିଟେନର ଜଣେ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଛିଟେନର ଶାସକ ବଂଶ ଅତୀତକୁ ଦୃଷ୍ଟି ପକାନ୍ତି କାରଣ ଅତୀତର ଘଟଣାବଳୀ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ । ଅତୀତରେ ଶାସନ ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ପ୍ରସାର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶାସନର ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ରୁତ ବୋଲି ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡଙ୍କର ଶାସନ କଳ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୂପର ମହନୀୟତା ଆଣି ଦେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଭାରତରେ ଟ୍ରିଟିଗ୍ ଶାସନକୁ ସୁରକ୍ଷା କରି ଏହାକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୂପର ଆଖ୍ୟା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ରକେଶ ଶର୍ମାଙ୍କ ଶନିଗ୍ରହ ଭ୍ରମଣର ଅଭିଳାଷ

ଭରତୀୟ ମହାକାଶଭାରା ରକେଶ ଶର୍ମାଙ୍କର ପ୍ରିୟର ଗୃହ ହେଲ ଶନି । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଦିନେ ଶନିଗ୍ରହ ପରିଭ୍ରମଣରେ ଯିବି ।

ଅନ୍ୟଏକ ସମ୍ଭାଷଣରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଥିଲେ ଯେ— ଶନିଗ୍ରହରୁ ପୃଥିବୀର ଦୃଶ୍ୟ କିପରି ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗ୍ରହ ରହିଛି ।

ଫ୍ରାଙ୍କଲିନ୍ ଜମାଣ୍ଡରୁକୁ ଇଉରିମାଲ୍ ସେଣ୍ଟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅନିପ୍ରିୟର ଗୃହ କିଏ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ହେବାରୁ ସେ ବୁଦ୍ଧସ୍ଥିତି ବୋଲି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ସେ ମହାକାଶରେ ଏହି ସବୁ ଗୃହ ମାନଙ୍କୁ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାର ରହଣୀ ସ୍ଥାନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଆକ୍ସାଟିକାରେ ଅଗ୍ନିର ବିପଦ ।

ଆକ୍ସାଟିକା ପରି ଦୃଷ୍ଟାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହାଦେଶରେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଜନବସତି ପାଇଁ ସେଠାକାର ଜଳଚର ସାଣାମାନେ ଯେତେ ବିପଦ କାରକ ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଆକର୍ଷକ ଅଗ୍ନିର ଭୟ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ବିପଦଜନକ । ଏହା ଆକ୍ସାଟିକା ଭଳି ଏକ ଭରଫାଜନ ମହାଦେଶରେ ଏକ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କଥା ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ନିଆଁର ଭୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ଦୈନନ୍ଦିନ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜଳ ଏଠାରେ କୌଣସି-ଠାରେ ମିଳେ ନାହିଁ । ନିଆଁର ବ୍ୟବହାର କରି ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଅଗ୍ନି ବିସ୍ଫୋରଣର ଭୟ ଏତେ ଅଧିକ ଯେ, ଏପରିକି କୌଣସି ଧୂମ୍ରପାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏପରିକି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ହିଁ କେବଳ ଧୂମ୍ରପାନ କରାଯାଇପାରିବ । ସେଠାକାର ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବାସୀ ହେବାକୁ ହେଲେ ଅଗ୍ନି ରୋଧକ (ଫାୟାରପ୍ରୁଫ୍) ପୋଷାକ ପରିଧାନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ତୃତୀୟ ଭରତୀୟ ଆକ୍ସାଟିକା ଦଳର ସୁଖ୍ୟ ଭରତ ସେନା ବାହିନୀର ମେଜର ପଟ୍ଟନ୍ ନାୟାର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତରେ ଯୌନ ଶିକ୍ଷା

ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀରେ “ଫ୍ୟୁମାନ ସେକ୍ସୁଆଲିଟି କାଉନ୍ସେଲିଂ ଆଣ୍ଡ ଫ୍ୟାମିଲି ଲାଇଫ୍ ଏଡୁକେସନ” ଉପରେ ଏକ ସେମିନାରରେ ଭାଷଣ ଦେଇ ଜଣେ ଯୌନ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭରତ ଭଲି ଜନବହୁଳ ସଭାରେ ଯୌନ ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରେପ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଭାଷଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ପିତାମାତା ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଯୌନ ଶିକ୍ଷା

ପାଇବା ପାଇଁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଯୌନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ନିଜର ଆଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ଯୌନ ଅପରାଧର ମୂଳ କାରଣ । ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୌନ ଶିକ୍ଷାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଉଛି ସେହି ସମୟରେ ଯେ କୌଣସି ନୟା ପ୍ରାୟତଃ ବା କଳା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଯୌନ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟ କେତେକ ଉନ୍ନତ ଋଷ୍ଟ୍ର ତଥା ଋଷରେ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଛି । ଶିକ୍ଷାଳୟମାନଙ୍କରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ସୁଖରେ କରୁଛି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରି ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏପରିକି ଉତ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ 'ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ'କୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଯୌନ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଉପରେ ସରକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ ।

ମାନ୍ଦାଙ୍କୁ ଆୟକର ଲଗୁ ହେବ ନାହିଁ

ଆପଣ ମଧ୍ୟସ୍ତରରେ ଜଣେ ମନ୍ଦା ହୁଅନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆୟକର ଲଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ଆୟବ୍ୟୟର ହିସାବକୁ ଆୟକର ବିଭାଗ ତଦଖି କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଆପଣ ଜଣେ ସେବା ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧି ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ରକ୍ଷକ, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଆୟ ଉପରେ ଯଦି ଆୟକର ଲଗୁ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବହନ କରିବେ ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଏବେ ମଧ୍ୟସ୍ତରରେ ମନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି ।

ଯୌତୁକ ବିବେଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତଦ୍‌ପୁରତା

ଉତ୍ତର ସରକାରଙ୍କର ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଏବେ ଦେଶରେ ବିଶେଷକରି ପ୍ରଥମେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଯୌତୁକ ବିବେଧୀ କେତେକ ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ନୂତନ ସଂସ୍ଥା ଖୋଲିଦିଏ ଓ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ମଫିଳା ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅଧିକ ନିୟୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ । ବିଶେଷ କରି ସ୍ୱାଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ କେଶ୍‌ବୁକ୍ସ ଏହି ମଫିଳା ପୋଲିସମାନେ ତଦନ୍ତ କରିବେ ବୋଲି ମତପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ଆସିକ, ମୋଟା ହେତୁ ଝୁକି ଚିରୁ ଅବସର

ଅତ୍ୟଧିକ ମୋଟା ହେତୁ ଭେନିସର ଜଣେ ମଫିଳା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଶାଘ୍ର ଝୁକିବିରୁ ବିରତି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ତର ଦେବାର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଛି ।

ତାଙ୍କର ନାମ ମିଥେସ୍ ଗୁପ୍ତେନା ମାଜିନି । ବୟସ ୪୯ ବର୍ଷ । ଓକନ
୧୦୮ କି: ଗ୍ରା: । ଉଚ୍ଚତା ୫ ଫୁଟ ୩ ଇଞ୍ଚ ।

ତାଙ୍କର ଚିପୋଟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଅତ୍ୟଧିକ ମୋଟା ହେତୁ ମହିଳାଙ୍କ
ହୃଦୟରେ, ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟଥା ଇତ୍ୟାଦିରେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ । ମଧ୍ୟ ଯେ ଏହା ପ୍ରକାଶ
କରୁ ନ ଥିଲେ । ମହିଳାଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଜନତେ ପ୍ରତ୍ୟାୟତା
ନେତାରୁ ବିରାଗର ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଯେ, ମାଜିନିଙ୍କର ଶରୀରର ଆକାର ଓ
ଓକନ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅବସର
ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମହାକାଶରେ ଯୋଗ ଓ ଆସନ

ଭାରତୀୟ ମହାକାଶରୁ ବାହାରି ଶର୍ମା ସେଲ୍ୟୁଟ୍-୨ ମହାକାଶ ଯାନରେ
ପରିକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ବେଳେ କେତେକ ଅସନ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ ।
ମହାଶୂନ୍ୟରେ ରହି ସେଠାକାର ପରିବେଶ ସହ ନିଜର ଶରୀରକୁ ଖାପୁଆଇବା ପାଇଁ
ଏହି ଆସନ ବା ବ୍ୟାୟାମର ପଥେଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ମତପ୍ରକାଶ
କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଥିବା ଆସନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ 'ପଦହସ୍ତ' 'ସ୍ଵାମିମିତ୍ର' 'ପ୍ରିକୋଶ' ଓ
'ଉଷ୍ଠ' ପ୍ରଧାନ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ୟାୟାମ କରିବାଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀ ଶର୍ମାଙ୍କର
ଶରୀରରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଉନ୍ନତିର ଲକ୍ଷଣ ଜାଣିପାରିଛନ୍ତି ଯାହାକି ତାଙ୍କର
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆସନ ପ୍ରଭୁ ରଖି ମହାକାଶରୁ ନିଜର ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ ନଥିଲା ।
ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ମହାକାଶରେ ଓକନଦାନ ପରିବେଶରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି
ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାର କଷ୍ଟକୁ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟାୟାମର ଗୁରୁତ୍ଵ ପଥେଷ୍ଟ ବେଶୀ ।

କବିଙ୍କୁ କବିତା ବୁଝି ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧତା ମାତ

ସୌନଦୁରର ଜଣେ ଉତ୍କଳି ରାସ୍ତାଠାରେ ହେଉଥିବା ଏକ ଦୁର୍ଘଟ କଂଗ୍ରେସ
ସଭାରେ କବିତା ପାଠ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସଭର ସଭପତି ସେହି ମଧ୍ୟ ଉପରେ
ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧତା ମାରି କବିତା ପାଠ ବଦଳିବାକୁ ଅନୁରୋଧ
ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଓ ଉତ୍କଳି କବିମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସଭାରେ କବିତା
ପାଠ କରିବାପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ସୌନଦୁରର ଏହି ଉତ୍କଳି କବି ତାଙ୍କର କବିତା ପାଠ କରିବା ସମୟରେ
ତାହା ସଭପତିଙ୍କୁ ଡାକି ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ କବିଙ୍କୁ କବିତା ପାଠ କରି

ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର କବିଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ହୁଏତ ନ ଜାଣି କବିତା ପାଠ କରିବାରେ ଲାଗିବାରୁ ଏ ପ୍ରକାର ଅସ୍ୱାଭିକାର ପରିସ୍ଥିତି ଉତ୍ପନ୍ନିଥିଲା ।

ନାରୀ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର

ଭରତ ସରକାରଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଉଦ୍ୟମେ ନାରୀ ଶିକ୍ଷାର ବହୁଳ ପ୍ରସାର ଘଟାଇପାରି ଥିବାର ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସିପି ଜିଲ୍ଲା ନାରୀ ଶିକ୍ଷା ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଥିବାରୁ ଏହି ଜିଲ୍ଲାକୁ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯାଇଛି ।

ହାଇକୋର୍ଟରେ ଅନ୍ଧାକାନୁନ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି

ଗତ ଏପ୍ରିଲ ୨୬ ତାରିଖରେ ବିବାଦୀୟ ହିନ୍ଦି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ‘ଅନ୍ଧାକାନୁନ’ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ହାଇକୋର୍ଟ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭରତ ସରକାରଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ର ସେନ୍ସର ବୋର୍ଡ଼ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଏକ ରିଟ୍ ପିଟିସନର ବିଚାର କରି କୋର୍ଟ ଏଭଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ରିଟ୍ ପିଟିସନରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି କି ଏ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ମର୍ଯ୍ୟାଦାହୀନ କରୁଛି ଓ ଏଥିରେ ବହୁ ଆପତ୍ତିଜନକ ଦୃଶ୍ୟ ଅଛି ।

ଚିତ୍ରଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନ୍ୟ ଜର୍ଜିସ୍ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ଡିଭିଜନ ବେଞ୍ଚ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦୁଇ ଶୁଣିବା ପରେ ଉକ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ କୋର୍ଟରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

